

آفتاب مكنات ثمره الافلاك خاتم الانبياء و سيد الاصفياء ابو الفاسم
 محمد مصطفی صلوات الله عليه و بر اهل بيته و جسد مطهره اهل بيت الطهاره را
 او كه راه نمايان عالم ملكوت و مقدمات ان عرصه سالك حرم تبت آيه مباركه نظير
 بر عصمت آنها كواه و آيه مباركه فَاَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 بر وجوب طاعت آنان عين مدعاست سيما بر جان مطهر و مكرم بكرم اننا
 مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَيْهَا يُصَلُّا و شرف بشريف انت مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ هَذَا مِنْ دُونِ
 شيا هموار عهده لافتي سرفراز هنر انما جوهر ربوبيت و كوه ربوبيت و الى الله
 الله يد الله الغالب منظر العجايب و منظر الغرائب على ابن ابي طالب سلام الله عليه
 هزار آفرين از جهان آفرين بر اولاد و اخاداد و جمعين اما بعد محمدرابن ادريس
 و مقترابن اطلاق رابا قدم اوليا و الفقيه الباقى على ابن محمد ابن
 سيرين بصر الله بصيرت نفسه و جعل يده من فضله التميم خير من امه كويد كه دامن
 تبيين از علومات لطيفه شريفه است و تعليم و تعلش همواره بر رباب نشن و صفا
 بنش و احب لازم است و بعضى از اصحاب التماس مبالغت نمودند
 كه تفسير نامه مشوب بر حرم منصور مير و محمد ابن سيرين رضوان الله عليه را كه مخف
 حضرت ابراهيم و حقيقه حضرت يوسف ترجمه شده است زبان فارسي
 ترجمه نمايم امدا با كمال دقت و نهايت اهتمام اين رساله شريفه را نگاشتم
 و آنچه مقصود بود و غالب ديده مى شود متعرض شدم كه تفسير روياى صادقانه را
 ذبه و نيكو از غير نيكو اختيار داده شود و بكا على التفسيرش موصوم نمودم اميد
 ان شاء الله تعالى خداوندان انش و صاحبان تبيين همه روزه بشرف
 مطالعه مشرفش فرمايند و باني و ساعى را بدعاى خير ياد شده و فرمايند بلكه
 از احاديث متبريه معلوم ميشود تمام وضع خوابيدن چهار قسم است اول بر پشت
 و ان خواب انديا است بجهت نزول حى و دم بر طرف راست است و ان خواب
 مؤمنين است و نوم بر طرف چپ است و ان خواب حكما است چهارم خواب

حق و بعضی گفته اند خواب برگزیده است اول بشارت خدا از برای مؤمن دوم
 سزا شدن شیطان مردم را سیم خوابهای برپا شدن مروست که از حضرت
 پیر برسدند چه سبب دارد که مؤمن گاهی خواب می بیند و چنان میشود و گاهی از
 بشارت پیر نمی شود فرمودند چون مؤمن بخواب میرود روح او با آسمان میرود پس آنچه
 آنجا مشاهده می کند حقیقی است و از آن ظاهر می شود و آنچه در زمین و هوا
 حلقه می کند خواب برپا می آید و او می عرض نمود که آیا روح با آسمان میرود و
 آنجا هیچ باقی نمی ماند آنحضرت فرمودند اگر چنین شود خواهد مرد بلکه مثل آفتاب
 در آسمان است و روشن و شمع او در زمین است همچنان روح مؤمن در بدن است
 بر توی از او با آسمان هر گز نمیکنند و مشاهده می نماید بدانکه در صحت خواب شرایط
 ما را و ادوات شمار است چون شرایط آن جمع گردد البته خواب صحیح و واقع
 و آید چنانکه تاویل خواب از معجزات حضرت است و قوله تعالی و كذلك
 نكشاً اليوسف في الارض و لنعلمه من تاويل الاحاديث الكه
 نسبا عليهم السلام در خواب ما موردی شدند و بدان عمل میکردند چنانکه کلام است
 و حال حضرت ابرهیم خرمندید اِحْتِ اَرْحٰى فِى الْمَنَامِ اِذْ يَحْكُمُ تَايَا
 ه قَدْ صَدَقْتَ الرَّقْيَا اِنَّا كَذَلِكَ نُنْجِى الْحَسَنِينَ و در باره نما تم
 الانبياء فرموده لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رِسْوَالَهُ الرَّقْيَا بِالْحَقِّ اِنِّى اَخْرَايَه
 و مفسرین در تفسیر آیه انهم البشرى فى الحيوة الدنيا گفته اند مراد از کلمه بشرى
 خواب مؤمنان است و الايضاً از حضرت رسول مروست که دیدن خواب مرد
 مؤمن بخیر است از چهل جزو ستمی و مبرر آن گفته اند که خواب از دیر و بیرون
 نیست یا مؤمن موعود است و یا قریب بخیر و آن بشارت زوده و صحت اول خواب
 انما و اوصاء ایشان که خوابان نیز که وحی سماعی است دوم خواب
 اولیا و همفایان و آن تالی خواب و صفا است سیم خواب دشمنان عادل است
 چهارم خواب فضا است پنجم خواب نعم است ششم خواب علم است

هشتم خواب ارادگان است هشتم خواب بندگانتان هم خواب مردانست و نهم
 خواب زنان است یازدهم خواب مستوران است و دوازدهم خواب فاسقان است
 سیزدهم خواب توانگران است چهاردهم خواب مجتاهانتان یازدهم خواب
 کودکان بالغ است شانزدهم خواب کودکان بالغ است و خواب کودکان بالغ
 ضعیف ترین خوابها است و خواب مسلمانان قوی تر است از خواب کافران
 و خواب دانیان مؤثرتر است از خواب جاهلان و خواب مستوران خواب راست
 از خواب فاسقان و خواب مردان بهتر از خواب زنان اکنون تفسیر آن قدری
 بطریق حروف پنجگانه کنیم حرف لایف آسمان و انبیاء گوید که اگر
 بخواب خود را در آسمان مشاهده کند اگر آسمان اول باشد اصل آن نزدیک
 باشد و اگر در آسمان دوم بید و لیل علم و حکمت باشد و اگر در آسمان سیم خود را
 بید و لیل عز و اقبال و نبوتی باشد و اگر در آسمان چهارم بید و لیل کند که با سلطان
 دولت و مقربان آن شود و اگر در آسمان پنجم باشد و لیل خوف و ترس کند
 و اگر در آسمان ششم مشاهده کند و لیل بخت و دولت باشد و اگر در آسمان
 هفتم بید و لیل دولت باشد و اگر در خواب بید که رنگ آسمان سبز بود و لیل
 کند که در آن بلد خیر و صلاح و امنی باشد و اگر سفید بود در آنجا رخت و خدمت
 شود و اگر سیاه بود در آنجا مارتع و غلا شود آفتاب و انبیاء گوید که
 آفتاب در خواب تا شاه باشد و لیل کند بر رزگی و غلبه و حضرت صادق فرمود
 که آفتاب در خواب بر پشت و صفا شد غلبه و باد شاه و عالم و عادل و زین
 و در روزن و در زن چار مغربی گوید که آفتاب در خواب بدروما و دریا شد
 و ستارگان بدان خواهبران باشند و مرغوم این سیرین گوید که آفتاب
 در خواب سلطان باشد و ماه و زهره زن عطار و درویش و مرغ و پهلوان و سیر
 نازن و زحل صبا و عذاب و ساربتارگان خدم و حشم باشند آفتاب
 این سیرین گوید که آفتاب در خواب از غدا باشد و حضرت صادق فرموده

که نمیرسان بر خند و جاسازان فادام و اقوام و دین و صلاح و عمر دار و مال نعمت خیر
و برکت و نمیراث از جهه زمان آب دیدن آب صاف لیل خیر و خوبی بود و معبران
در آب رفتن را برنج و جبهه تسبیح نموده اند یقین قوت کار و شوار و ندی کردن زکار را
و عمل جهت هاکم شرع آب گرم خوردن در خواب لیل برنج و میوه ری کشد و اگر آب
مکدر و شره بید لیل خوف و برنج و ترس و سختی باشد آتش دانیال ۴
فرماید که اگر کسی آتشی یاد و دشواره کند لیل نماید که مقرب سلطان شود و کار بسته
او گشاده گردد و اگر میزد کسی او را در آتش افکند و سوختن لیل کند که با شاه
ولایت بر او قسم کند و لیکن در پنجایات یابده اگر میزد که شعله آتش در دست داشت
از باد شعله خرو و منفعت بی سده و اگر آتش افروخته بید با دشا به سحر باشد و اگر
مشاهده کند آتش میرسد دلیل کند که سلطان عالم را خدمت نماید و اگر مشاهده نکند
باشد سختی نمیزد اگر آتش دران بید زن باشد حضرت صادق فرموده که دیدن آتش
در خواب برکت و نعمت و بید شدن و کارزار و فساد و شغب و خصومت و
سخنان زشت منع از مکارم و ختم از باد شاه و عفو و تفاق و سیراهی و علم و حکمت
و ابداری و نصیب ترس و سوختن یا دشا و طاعت و نهم سر کام و آله و دوا و نصیب
و امنی و مال فراوان و دردی و شفقت اسباب دانیال گوید که اگر کسی مشاهده کند
در آتش غله برد و آرد و میکرد دلیل کند که از صاحب آتشا خیر و منفعت یابد و حضرت
صادق فرموده که آتش دیدن برنج و جبهه شاد باد شاه و ترس و تو اندر و خوان
و مردن بجای این سیرین گوید دیدن آتشا جنت و خصومت باشد ابا دانیال
این سیرین گوید که اگر کسی بید جای خرابی را آباد کرد مثل خانه و مسجد و مدرسه و بها
آنها دلیل کند که فایده دنیوی بید حضرت صادق فرموده که دیدن آتش دانیال بر
چار و جبهه است صلاح نوی و خیر و منفعت که دانیال و کاشیش کار را آورد
در خواب مال و نعمت حاصل باشد که برنج بدست آید مغزی گوید که اگر کسی عیند آرد
میفرشد دلیل کند که دین خود را بدنیای فروشد آرد نیز این سیرین گوید که اگر

فضول باشد و ابراهیم کرمانی گوید که مردی باشد که میان دوستان خویشان کرد و حضرت
 صادق فرموده که دیدن او بزرگوار و عطا شد مرد مصلح و زن فضول و خاد و فضول
 و منفعت اندک استانه کرمانی گوید که استانه بالا که غذای خانه بود و استانه
 زیر که بانو باشد آتش زن این سیرین گوید که اگر آتش زن و سنگ آتش مرد و ابراهیم
 بنیز مردمان را مشرف در کارها بود آتش که این سیرین گوید که جنت و خصومت
 باشد و محل خطر و ترس بود و جای اجتماع کناهکاران باشد استانه این سیرین
 گوید که استانی مال و ثمنیت دنیا بود و اگر زن بنیز که استن شده هر چند شکم بزرگتر بنیز
 مال دنیا و ابراهیم بنیز آیه حضرت صادق فرموده آیه بدترین بدن پنج وجه
 باشد آتش زناده شود و زن آید و پسری آید و بداید و جانش و اگر دو وار خوف
 این شود آیکینه معبران گفته اند آیکینه در خواب کسی باشد که کارهای زمان کند
 و همواره با زمان اختلاط نماید و حضرت صادق فرموده که خوردن آن برنج وجه باشد
 بیماری و خصومت حاجت بردن نام سازگار با اهل خیال آروغ کرمانی گوید
 کم صرمی باشد و در هر حال خیر در آن نباشد آغوش کرمانی گوید که اگر کسی معنی
 معنی را در آغوش گرفت اگر او مصلح و مستور باشد خیر و دنیا بیاید و اگر فاسق و فاجر
 بود منفعتی و نیوی باید است این سیرین گوید که آشتی کردن دلیل درازی عمر
 بود و حضرت صادق فرماید که آشتی در خواب بده وجه باشد درازی عمر و قوت
 و بیداری و سیرت و عفا و حمیده او از این سیرین گوید که چون آواز مرد بلند باشد
 در میان مردمان بزرگی بدهد و آری از برای آن میباشد استانه این سیرین گوید که جاه
 و کثرت باشد و حضرت صادق فرماید که دندان بر شش بود زن و نسرو جاه
 و فرمائند آئی دیار و آواز و کار و نسق باشد آهو کرمانی گوید که اگر بنیز آهو گرفت
 کنیزک خوب صورت و راجل شود و اگر بنیز که آهو را بوقت شکار افتد غنیمت
 باشد حضرت صادق فرموده که آهو در خواب دیدن بر چهار وجه باشد زن کنیزک
 و فرزند و منفعت از زمان آبنوس این سیرین گوید مردی باشد سخت کار و توانگر

ایامی و از وی خبری بکس نرسد که مانی کو بد زنی باشد و حضرت صادق فرمود که بد
 آئینش بخواب آید و باشد بد نصفت که یاد کرده شد آنگاه که حضرت صادق
 فرموده که خبر بد و سخنهای زشت کار دشوار بود و نیز عیارت کردن پاکست بدتر
 باشد از این مناجع دنیوی باشد و حضرت صادق فرموده که هر جزا از سوزن نمید
 و سنج و سندان این همه منفعت و ولایت دنیامانی و فقر بود الا کسی این سیر
 گوید که در دست آگهی سرخ و سیاه در موسم خود بدین حال خواسته باشد و آگهی
 زرد بیماری باشد آب و ستان حضرت صادق فرمایند برنج و جبه باشد خادم
 خازن آگهی اندک و مادر و فرزندان ابرها و انبال گوید که ابرها برشش نوع است
 ابر سیاه و سفید و سرخ و زرد و مار زده و مار زده و هر یک را تعبیر علی بن ابی طالب
 صادق فرموده که دیدن ابرها بر نه وجه باشد علم و حکمت و ریاست و پادشاهی
 و رحمت و تقوی و خدای قضا و بلا و فتنه ابرها زده سفید علم و حکمت بود و ابر
 نار زده سفید علم و منفعت بود و ابر زرد برنج و نهض باشد و قضی گفته اند زن خواهد
 سرخ و خست بلا بود اگر و زینت بود و نقصان از ابر و بدامی و فساد باشد و اگر
 بلند ابر و پیش سفید شده ضرر مالی یا ورسد آبلیم و انبال فرمایند زن در و علو
 و بی شرم و فریب آید و دست زده و بخافا و نومد از بیکی و مرد آمو زده بر شرف
 و ذلر کشنده بود بهای بود که مانی گوید اگر بید آبلیم منطع او شد بهیوی نفس
 بلند گردد آبلیم یعنی غرور ایل اگر بید چنانکه صورت او ستان سیرین
 گوید مکر و و ناخوشی و بیماری باشد هر حال بدین خوب نیست مگر آنکه او را
 شاد بید که دلیل درازی عمر کند آره این سیرین گوید که اگر بید ماره درخت را
 برید او صحبت مردی که غفلت باین دارد و مفارقت کند و از ده نماید این سیرین گفته
 می شود زن باشد حضرت صادق فرمایند که ماره شده باشد منفعت و فدی مکار
 و مناجع خانه از شش این سیرین گوید که اگر بید جابه و زنیان یا زمین یا چیز دیگر
 بارش بچو و سفر کند و در خوردن سفر منفعت بیند آزار زن باشد و اگر بید آزار

بند در میان رخ اهدا کنیز فرد از حال کشتن و انبال گوید اگر هند که ستمبری شد
 چنانکه خلق را بجا میخواند اذول تحت و بلا مبتلا گردد و بعد از نظر ما بد جا رفتنی گوید که اگر
 از حال صلاح نفسا و عین بدی بختی باشد و اگر نکلف مشاهد کند سعادت اقبال
 است و انبال گوید که است از عیبت بزرگی و دولت باشد و حضرت صادق
 فرموده که دیدن است و چه باشد عزت و فرمانروائی و مرتبت و خیر و برکت
 و اگر عین را اسبا و نوزینه سوار است زن بیوی با او فساد کند و است سمند
 بیماری اندک باشد استر این سیرین گوید مرد بدی بختی بود و حضرت صادق
 فرموده که دیدن است بر پنج وجه باشد شغری و زندگانی در از و ظفر با حق بر مرد
 و مراد حق و آرایش استر ماده زنی نهادن بود و استر کرده دار منفعت با حق
 و مراد بود استر که مانی گوید که غم و اندوه و اضطراب محاب
 سلطان باشد و اگر عین استرلاب داشت با خریدار محاب سلطان شود و محاب
 جاه و منزلت گردد استعلاج این سیرین گوید که غم و اندوه بود و اگر عین با گوشت
 بخت با مار و عن میخورد بقدر یکم خورد و خیر و منفعت عین استخوان بر چهار
 باشد فرزند و قیام خانه و مال و برادران و یاران و شریکان استخار این
 گوید که استخار کردن خداوند او مال و فرزند را زانی کند و حضرت صادق فرمود
 بر چهار وجه است مال و فرزند و تو که کردن آمرزش و استن از بار بختالی
 حضرت صادق فرماید بر چهار وجه باشد بادشاه عجم و امیر و مرد موثق و سیر
 و فتنه و جنگ و آمادائی و وزن حج و نعمت فراوان و مال و منصب و جاه و استر
 دلیل بر مرد عیبت استر عجمی دلیل بر مرد عجم کند و استر مانی خداوند تدبیر و ولایت
 و راست کنند کار با باشد این سیرین اگر عین استر محمول سوار شود و مرد و نوز
 سفر کند و اگر عین سوار شده بخوان میگرد در کار با عین متفکر شود و اگر استر
 شود دلیل است بیماری تا زود شفایابد استر اقبل این سیرین گوید دلیل خیر و نعمت
 و بشارت بزرگوار می جاه و منزلت باشد استر عجم این سیرین گوید مرد

بیا بانی باشد و اکثر مرغ مادی بانی باشد و بعضی گویند کثیرک بانی باشد اکثر
این سیرین غم و اندوه بود ایشان این سیرین گوید که غم و اندوه باشد اشک
حضرت صادق علیه السلام فرماید نه وجه باشد شادی و اندوه و غم باشد اشک کرم غم باشد
اقیون بر غم و اندوه و اندیشه و رنج و مصیبت دلالت کند اما هم این سیرین گوید
که اگر بید رفومی امامت میکنند بران قوم حشری کند حضرت صادق علیه السلام فرماید امامت
کردن رخش و چه باشد فرمانروایی و پادشاهی بعد از زیادنی علو مرتبه و تعلل
کردن از کار و منفعتی این بر دشمنان و اگر بید بر کرده زمان امامت میکنند صغیر
حکومت کند اما این اگر کسی بید جبریل این نبوی عطا داد از پادشاه جاهلست
باید در حال جبریت بدین خوشاست مگر آنکه غضبناک بید نبوی غم و اندوه
رشد امرو و خوردن آن بیماری باشد حضرت صادق علیه السلام فرموده خوردن امرو
برنج و چه است مال حلال و توانگری و وزن مراد یافتن و منفعت و امرو و ترش
و میخوش خوردن باشد این سیرین گوید خوردن انجیر اگر بوقت بود و خوش
و آلا بد باشد و انجیر سیاه اند و باشد انگشتان کرمانی گوید که عصمت باشد از اموال
و بسیار بگو بود و حضرت صادق علیه السلام فرماید که انجیر خوردن برسته وجه باشد روزی و
مستقت و تا عین کام اندا هم این سیرین گوید اگر بید اندامانی او زیاد شده
دلیل زیادتی خویشان و اهل بیت او باشد و اگر بید که اندامهای او بریده شد
سفر رود و خویشان او را کند و شوند انجیل کرمانی گوید که اگر کسی بسیند انجیل
میخورد از راحی باطل رود و خوار و ذلیل گردد انگشت این سیرین گوید
که پنج انگشت است بدین تاویل فرزندان و انگشتان است حب
برادران باشد و حضرت صادق علیه السلام فرماید که انگشتان بدین شش وجه باشد
فرزندان و برادرزادگان و خادمان و یاران و قوت پنج نماز و اگر بید انگشتان
او کم و زیاد شد دلیل کند بر زیادنی و نقصان صلاح و فساد نماز و چنانکه اکثر
و انبیا گوید که چون شش انگشتی معروف باشد خداوندش از خیر و یکی رسد

حضرت صادق فرمود که پنجاه نفره دیدن برهما روجه باشد ملک و زمین مال منقبت
 و پنجاه طلا و دیدن هر دوازده و زمان را بگو باشد ان شاء الله این سیرین گوید مرا
 انبیا بر سه وجه باشد نبی مطلق نبی مرسل نبی اولوالعزم و انبیا را اولوالعزم
 پنج نفرند نوح ادرهیم موسی و عیسی و حضرت محمد و مرسل سصد و سیزده
 نبی باشند اولوالعزم دیدن دلیل غر و جاه می کنند و اگر نبی مرسل عین طفر یا بد
 بر اعداء و اگر پیغمبری را بنید از جانی بجانی تحمل کرد و دلیل باشد اهل انکار را که نبی از
 از حضرت صادق مرویت که هر که حضرت آدم را بخواب نیند و لایبی عظیم باید
 و رؤیت رسول الله بر بارزده و شش رحمت و نعمت و برزکی و سعادت و دولت
 و طفر و سعادت و قوت اسلام و خیر و بهمانی و سگونی خلق ~~مسلم~~ المؤمنین
 این سیرین گوید که دیدن آنحضرت دلیل کند بر علم و شجاعت و کرامت و خردمندی
 و عدل و انصاف البته اظهار دیدن ایشان دلیل است بر سعادت و دولت
 و برکت و عزت و علم و رفعت و جاه و منزلت اصحاب رسول و دیدن
 مانند مقداد و عمار و ابوذر و سلمان این چهار سیرین رضی الله عنهم و امثال آنها دلیل
 علم و فهم و تفسیر و سعادت باشد اما از دانیال که گوید مال باشد و حضرت صادق
 فرماید انارشیرین بر سه وجه باشد مال جمع کردن و زین با رسا و شهر آباد و انارشیر
 اندوه و انار خوردن بوقت نیک و آباد باشد انکور دانیال که گوید خوردن انکور
 سیاه بوقت اندوه و بوقت بیماری و ترس باشد و خوردن انکور سفید بوقت خیر
 و نبوی و نعمت بود و حضرت صادق فرماید که خوردن انکور سیاه و سفید بوقت
 بر سه وجه است فرزند و علم فرايض مال فشریدن انکور بر سه وجه باشد مال خیر و
 برکت و فراخی و رستن از قحط او که با دیدن دوستان خدا و دلیل خیر و منفعت
 و توفیق و طاعت و معرفت و دیدن ایشان بر حالت غصه بیدار باشد اقامت
 این سیرین گوید که اگر بیدار روی اقامت باشد و اگر بنید با هم خانه یا دیواری او
 اقامت مال بسیار باید و حضرت صادق با و احم این سیرین گوید که روزی

و لغیره و حضرت صادق فرموده بر دو وجه بود یکی مال بخیال کردن و دیگر شفا
 و راحت با دو خان بوقت بیک در شیروقت بدود با این حضرت
 صادق فرماید بدین بیان بر دو آرده وجه بود رحمت و رحمت و فرمان
 و ریح و بیماری ملا و کارزار و خون بکین فتنه و خط و ایمان کفر و دروغ گفتن
 با دها حضرت صادق فرماید با دهم ریه و جبه است بشارت و فرمانروائی و
 مال و مرکب و عذاب و گشتی و بیماری و شفا و راحت و با وسعت بدین خوف
 و ترس باشد و ما دشوم بیماری از حرارت است او و ما سرد بیماری از سردی است
 و ما معتدل تندرستی این اند ما را بود معنی گوید که ما بیشتر سعادت و
 دولت باشد و حونی مال و نعمت بود و شمال شفا و راحت اما اگر بلند
 است از درشت بقدر آن منفعت بدو بار کران گناه باشد با قضا خوردن او
 اندوه بود ما شیخ زین بود حضرت صادق فرموده که دیدن آن رحمت و است
 مال و فرزند و مریه و عیش و شادی و کنیز و زن با بخان چون قیام زن شدن است
 باز و بلند و پیش زنی اینکو بود و اگر بد و اگر طرا باشد از خوشان اندوه
 و ریح بلند و اگر فقره باشد دختر برادر خود را شوهر دهد و اگر این باشد معنی خلاف
 این گوید ما دینه محضی ظرف منی است کنیزت فریه شد که با او عیش کند با آلا و این
 برنج و جبه بود و روشن با حسن و زن خوشتر و مرتبه بلند و یافتن نچه جوید و بالا اگر
 کار با پیش خا دم و کنیزت بود و راست و دین پاک و ریه و عدل گفته اند
 با کنیزت و این با کنیزت خا نوران آندوه بود و اگر کسی با کنیزت زد و او جواب گوید
 زود میرد با کنیزت با خدی بصبیت باشد و با کنیزت و ششام شدن گرا هست بود
 و با کنیزت ترخان عذاب باشد و با کنیزت فرمایند و با کنیزت است و بخون از دشمن بود
 و با کنیزت کجا و فتنه بود و با کنیزت سترج زود و با کنیزت او سفند مردی بجز کوار بود
 که بد و خیر رساند با کنیزت نماز زرد و آرده و جان شد و کجا چو فر ما زوئی و غیر
 و بزرگی و ریاست و مرکب بریدنی است و بختی و خیانت بدین می فرمیدی

منافعی ما را فی غیر او برکت است وانی بر دوش نام نیک و مدح و ستایش درود
 خلق بود ما را روحی باروی شجر و قلعه قریه دشت و کلمه در پیش بود باز حضرت
 صادق فرمود که دیدن از زینش چه بود فرزند و برادر و شریک دوست و معتمد و پسر
 عم و همسایه و اگر مطیع بند برنج و چه باشد رت از پیش و شادی و فرزانگی مال
 یافتن بر قدر و قیمت باز و مطیع شدن از سفید چهارده و چه آید با دشت و کلمه و حاکم
 ظالم و خائن امانت و پیری که پدر و مادر خود را بزند ما دشت و کلمه اگر کسی دشت
 شد و کشته روی بیدار بسته او کشته کرد و در کشته که داخل کوبه و شجر و باز آید
 اهل اند یا را اندوه و مصیبت رسد و معتد شدن و بزرگی یا بدو که بزند که وزیر یا دشت
 شد حاجت او را شود این پسرین گوید که دوازده چیز است که آخرت را مسند و خواب را
 دلیل بادشاهی است اول آنکه پیغمبری او را امام نماید و دوم آنکه علم حکم
 بر دست او باشد و سوم آنکه عقل پیغمبرش او بزند چهارم آنکه بر عقل
 پیغمبر نشیند و خطبه بخواند و پنجم آنکه حامی پیغمبر شود و ششم آنکه
 پیغمبر در امانت کند و هفتم آنکه چشم او آفتاب یا ماهتاب گردد و هشتم آنکه
 بزند که چشم او روی شد نهم آنکه بزند چشم او دیواری یا شجره گشت و دهم آنکه
 چشم او حجاب مسجد جامع شد یا دهم آنکه بزند یا دشت یا دشت خود را
 بوی داد و او را دهم آنکه چشم او کادی بیدار گشت یا عجبانی یا بازی گرفت جمله
 اینها دلیل بر بادشاهی است یا می شود استاده کی از دین بود و زین
 و از سفر تا زیستادن شد اما و ه مال و خوشه و سفر و مرکب بود یا ماند معتمد
 و عنایت کردن و نعمت باشد یا لان زن و کنیز بود یا مسل که با ثوبی خانه بود
 سیراها فوریت اند شیر و شمن قوی و دلیر و نادر بود و لیکن کریم وهربان است
 نیست دیدن او در دوزخ را باطل و منافق و مکار و زنی معتمد و فرزند بود
 شش گشت یعنی کنجک حضرت صادق فرموده که دیدنش بر نه وجه باشد و اما
 و دالی و مردی بزرگ و با رافت و حکام خوب صورت و قاضی و تاجارت مردم راه

زن مرد با خصومت و مرد مولع در جماع بخور کردن بخور عیش خوش نام بگو بود و بر آن
 خداوند سخن فراخی در روز و زندگانی و طلب روزی زنی که از او رفته باشد باز گردود و بر آن
 فروش بر دی بود که از دولت و فراخ روزی شوند بر لطف لپو و باطل و سخن دروغ بود
 بر وقت اندوه بود و حضرت صادق فرماید که رفتن زن بر دشمن چه باشد و روز
 فراخ و زندگانی و مال بسیار و از زانی نهجا و لشکر و بیماری بر وقت خازن بود و
 بعضی گویند که وعده کردن باشد بریدی و حضرت صادق فرموده که دیدن باقی برنج
 و چه باشد خازن پادشاه و وعده بدو عیال و نعمت از او و رستوان در حشیدن
 بر وقت نعل فراخی سال کند بره فرزند بود و کرمانی گوید که مال و نعمت باشد بر قدر و
 بزرگی او و حضرت صادق فرموده که دیدن بره بر چهار وجه است فرزند و مال طلال
 و نصبت و اندوه بر همگی خوب باشد بر روز از نمودن حضرت صادق فرماید
 بر چهار وجه است آهتری مال بزرگی و غیبت نمودن باشد بر کج مال و حاجت و خیر
 و منفعت بود و اگر برنج داد مال زحمت بدست آرد برنج با گوشت بخت بهتر است
 است بر سران این سرین گوید که برین باغ دیباکی است دلیل بر خیر و صلاح
 و نیوی زینت باشد خاضه زنانه و اگر مرد بپزند قبا می پیا پوشیده بزرگی و جای بد
 پرده بهترین پرده با آن است که از پنبه باشد و برکت سبزه سفید بود و اگر بپزند
 پرده بالا کردند از نعم و اندوه نجات یابد بر شوکت اگر تر بود مرد تو اگر باشد
 و اگر ماده زن تو اگر و صاحب پرده دار اگر بپزند پرده داری میکند حاجتی که دارد
 زود روا می شود و اگر بپزند که پرده داری پادشاه غلام نمیکند مال حرام یابد بر
 دیدن بر و مال خیر و منفعت باشد و پناه و قدرت بود بر و الله مدد می ضعیف نادان
 یا کینه کی باشد بر می دوست عزیز بود و بعضی گویند دشمن باشد حضرت صادق
 فرماید دیدن بر می برنج وجه باشد دوست و محبت و کامروائی و دولت و بزرگی
 و اجار دروغ بر نهاده اگر بپزند بر نهاده داشت و از دست او برید و باز بدست او
 آمد حاجتی روا کرد و اگر باز بر نهاده باشد بر مردی بزرگ باشد در کار دنیا

و ماده آن زن بزرگ باشد از حضرت رسول ص رویت که اگر کسی در خواب بیند که گوشت
خورد یا کرشمه بخاند در پنجاه سال فقر و فاقه نه بیند و آنها از وی برود و گرامی گوید که
ماده خریدن و نسل کند که کنیز کی خرد **کستان** ذخیره باشد و آنچه در او بیند از نیک
و بد و صلاح و فساد دلیل بر دختران کند و اگر بیند که از **کستان** او شیر روان شد بر دخترش
نمیت روزی فراخ گردد و حضرت صادق فرموده که دیدن **کستان** پنج وجه باشد
فرزند آن خورد و دختر آن خادمان **دوستان** برادران **کسان** دلیلی عز و جاه و
بزرگی و مرتبه و مال و نعمت و عمر دراز و بلوغ در بزرگی **کسان** طاعت دولت و بزرگی
بیند که بساط فروختن بها گرفته بیند یا می فروشد **کستان** بشد زنان را
خوش و مردان را بد باشد **کستر زن** کنیزک و ولایت و منفعت باشد **کشت** جن
صادق فرماید که دیدن **کشت** بر چند وجه بود برادر و اقوام و مادر و پادشاه و پاد
و برادرزاده و رفیق صدیق و جد و این سه برین گوید که **کشت** دیدن مردی بود که از او
کسی را نپارد و وقت بازمی بریند **کشت** حضرت صادق فرماید که **کشت** دیدن
بر چهار وجه است بلندی مرتبه و مال و قوت و نو میدی **کشم** حضرت صادق فرماید
که **کشم** مال خلل باشد و اگر بیند **کشم** بتری غریب زنی توانگر خواهد **کشم** مردی
ضعیف و خوار و خدمتکار رود و اگر **کشم** هر که **کشم** بر دور بینی او نشسته و فرود
میاید در محنت و رنجی بزرگ گرفتار شود **کشم** مال نعمت بقدر آنچه دیده باشد
فاتحه که در ملک و خانه خود بیند **کشم** یا فتنه یال بود و اگر بیند کسی **کشت** در نعل کرد
مال حرام او را حاصل شود **کشم** بقالی کردن و **کشم** یا دیدن در کسب نیا عهد کردن
و اندوه بود **کشم** روزی هلال و منفعت و معیشت بود **کشم** فرزند کوچک
یا غلام باشد و نشندن او از مجلس طعام خوش بود **کشم** مالی باشد که جمع کرده و اگر
از **کشم** غنیمت افکند از بیماری نجات یابد **کشم** زان **کشم** بود و نور فروختن را **کشم**
کشم در پیشی مضحک بود و بعضی گویند مال **کشم** یا **کشم** است دشمن قوی
و مال یا فتنه از دشمن و ترس از پادشاه بود **کشم** مردی بود که خلق را بکار آید و حق

که خدا و دین او بود اگر بپند که ثواب اندک است دلیل کو تا بهی عمر کند و اگر تب است
 عمر دراز باشد بفرزندش کاری بود که نخواهد خدمت کند مغربی گوید که تبریز و منافق
 و جنگوی و خصومت انجیر بود و محتاج به منفعت یا بدختست عت و زری و سفر
 و مرثیه و لذی و ملک و قدر و منزلت و عالی شدن کار با تخم کشتن جاه
 و زری و خیر و منفعت و زن کردن و تجارت است او کشتن بخود و عدس و لوبیا
 و باقلای غنیمت و اندوه بود گنجینه را بخوردن و فساد کردن مال عوام و تابع هوا
 نفس بود تذکره اگر زبود مرد و غدار و اگر ماده بود زنی فرزند است حضرت
 صادق فرموده که تذکره دیدن زن مال حرام و معیشت و تکامل و حجب بود
 و مغربی گوید که زنی با رسا و صاحب جمال باشد ترازو و قاضی و فقیه یا کدین
 بود و حضرت صادق فرموده که توارونی قیامت بدین برش و چه است
 قاضی و عالم و فقیه و میانجی و حاکم راست با دشت عادل بود ترش
 تر خول و برست هر سه بد بوده اگر بپند که با رسا معاشرت میکند
 دین ضعیف بود و رسیدن زمین یا شید که ذان نفی نبود ترش و
 غم و اندوه خاصه که میوه می ترش بود ترفیع یعنی فراق است
 که از ملک سازند و بدین خوردن آن اندوه بود و مغربی گوید که کنیزکی با لای
 اندک با قرض بود ترجیح حضرت صادق فرماید که زن شکور و می و کنیز یا کدین
 و دوست تو اگر با جمال و فرزند شریف صالح بود و تر بکین خوردن آن
 مال روزی حلال و کسایش کار با و کام دل و فراخ و بود تره این سه
 گوید که آنچه از تره با بطعم شیرین و خوش بود خیر و منفعت باشد و برعکس تره
 مضرت باشد و حضرت صادق فرماید که خوردن تره در خواب بیماری
 و مغس و اندوه بود و ترجیح حضرت صادق فرماید که تزویج کردن بزرگی
 و زیاده مال و ترش کار و خرمی بود و اگر بپند که زنی مرده را زنی خواست
 و با او جمع شد از ملک مال افزون او را چیزی بر سر و اگر بپند که زن خواست و

اورا ندید و نمیشناخت چنانچه در وقت شام
 نشست یعنی پشت است کنیزکی باشد که حواج خانه بدو نیتیم نمایند
 و منفعت نهان و خیر بود و شکر رنج و بلا بود و قوتی از اندوه برده
 و کینه در خواب گفتن بکسی میرفتی در استگاری از بلا و خیر و رکت و فتح
 و کثرتش کارها بود و بکسرت اگر با اندازه و بوقت خود بود و بخت و فراخی
 بود و الا لشکر و خط و بیماری خصومت و بلا بود و مقام مدد کارها
 و نسیب بر انقلاب گذشتن مردم این سیرین گوید که دیدن تن مردم دلیل
 بر خشم و راز و منفعت کند و اگر تن خود را از وضعی بپزد دلیل بر خفتن
 و نسیب کارش باشد و اگر فریه بلند تو آنکه کرد و دست در خصم دارد عدد باشد
 دیدن آن عذاب و رحمت و حکمت و حصول خشم و غضب سلطان باشد و
 منفعتی گوید که اگر تندرست دیدی در آن روزها هر شود تو به محمودی
 اگر بپند از کار زشت تو به نمود و راه آخرت نشکر و سعادت بود و الا
 بد باشد تو را به خواندن دلیل کند که قومی بپزد یا بپزد از بدمان در زینه یا
 از مردم محبت از دوستان که خیر و نیکی بد و درسد تو خردن تو
 شیرین روزی بود که مانی گوید که مال و روزی و خوبی و منافع از قبل زن است
 تیر انداختن حکام راست بود و مقام و نایه و کرانه و رسول و اخبار روزگار
 و کینه باشد و اگر بپزد که تراوی نهایت رفت و آزاره او بدست تمام رسد
 که تیر و رفت تیر دانه بزرگی و حرمت و شغل و بزرگواری و عیش و فراخی
 از او فرار کرده او را و حد شود و شکر حضرت صادق علیه السلام فرموده بیم کردن حکام
 رسد از بیماری شفا یافتن و مال و حج کردن از اندوه خلاص شدن
 و آزاد کردن است تیر مد از همه طحها بهتر است روزی حال تو آنکه
 و معیشت و نعمت بسیار بود و که تو رحمت بدست آمد و ترید از کشتاده کاد
 خوردن بزرگی بخیزد و سال بر او مبارک بود و حضرت صادق علیه السلام فرموده است

زید خوردن مال طلال کام دل عیش و کس و میست بود حرف الهاء نور دنیا
 گوید که اگر بسند رکاب و سوار شده و دانست که ملک اوست از بادشاه
 عمل یابد از آن عمل او را مال حاصل شود خاصه که از و سیاه باشد و حضرت
 صادق فرماید که دیدن کجا و فرمانروائی و مال و بزرگی و ریاست و نیکی و نیکی
 نیکی باشد در هر حال کجا و خوش است مگر کجا و زرد که دلیل بیماری کند حرف
 انجیم جام زین و فرزند و کنیز است بود و جام الوان نیک است مگر جام زرد که
 زمان کیمیا را نبرد و اگر کیمیا و نیک و مصیبت زده شود چاد و فریب و مکر و
 حدیث کننده بود و اندیشه باطل و دروغ و کاری که در آن اضمحیل شود و زده باشد
 چاروب اگر نرم بود و غمگاران باشند و اگر درشت باشد قادی بود
 که نقاضای خنجرها کند و چاروب کردن خوب نباشد جامه حضرت صادق
 فرموده که جامه و سفید دیدن زن مال و بادشاه و منفعت و زمان را
 شهر بود و جامه از تن بیرون کردن نیکو نباشد و جامه صرکین اندوه باشد
 و جامه سرخ و حریر و ابریشم زمان را خوب نیست و پوشیدن جامه زرد و نیکو
 نباشد و جامه و از گون پوشیدن بد بود جامه خواب زن و راحت
 و اندوه و مصیبت بود و اگر جامه خواب سفید و پاکیزه باشد عیالش با راس
 و مستوره بود و اگر بنفشه زرش و نیک و صالحه باشد و اگر سیاه و نیک
 اندوه زرد و اگر سرخ بنفش زرش نیک و معاشه بود و اگر زرد و بنفش زرش نیک
 باشد و بعضی جامه خواب سیاه را بادشاه تاویل نموده اند و خوب است
 عادل بر عیبت نموده باشد جان بختی روح است این سیرین
 گوید که زن و فرزند بود و اگر بنفشه جان از بدن و بیرون شد فرزند
 با عیالش از دنیا رود و اگر این دو ندارد و نیک از گفت رود مغربی گوید
 که اگر بنفشه مرده جان بکشد از پیش آمد و در اندوه رسد از حضرت رسول
 روایت شده که کسی عرض کرد خدمت آنحضرت که خواب دیدم جان انجیم

بیرون آمد و برادر کنیز گرفتند با ستمان رفت حضرت فرمودند وصیت کن که در این
 دوی ز طاعت کنی که مانی که بد که اگر بنید جان خود را بکف گرفت دلیل بود که بجا
 نمی آید طری مشغول شود و چادر قدر و جاه و زن که فدای می شود و زنا را جاد و دل
 خوب و مردان را بد باشد چاه زن بود و چاه کنند که رحمت بود و ترویج و مرد
 با نام و مرگشته بود و اگر بنید چاه می کند زن خواهد و اگر چاه می آید بنید زن چاه
 کند و اگر بنید که آب چاه شود و مال زن را بکرا هست شهادت و اگر آب چاه
 گرم بود از جهنم زن چاه بنید چاه مرد و زن بود از نیکی و فراخی آن حکم بر تنبیه
 و بدی جهنم کنند چتر اگر بنید چتر بر سر دارد اگر اهل اهل و با و شتاب ای
 کند و اگر بنید و ارباب و شتاب ای نباشد از باد شایه بزرگی باید و کشته اند و بدی که
 چتر را بکشد و غارت و مرگشته و با بکشد و رخت و صحبت خود را بزرگان
 و تقرب سلطان بود و چتر خراج حضرت صادق را فرماید که با و شتاب و قافله
 فرزندان و غریب و سب و لایسته و بزرگی و سواد و شادی و علم و شمشیر و خوشی
 و زن و کثیر و منفعت و دلیل بود که مانی که بد فایده و فایده بود و چتر را بکشد
 زن و فایده و فایده بود و اگر خراج یا به چتر را بکشد و فایده و شتاب که در دست
 خراج یا فایده و شتاب که در دست یا به و اگر بنید که خراج و شتاب که در دست
 فایده و شتاب که در دست یا به و اگر بنید که خراج و شتاب که در دست
 و شتاب که در دست یا به و اگر بنید که خراج و شتاب که در دست
 وین برود و چشم از روی بدعت و چشم میگویند فرزند با نند و اگر کسی چشم
 با دست چشم بکشد نگاه کند زن به سایه فساد کند چشمه آب حضرت صادق
 فرماید که نزدیکی و جوانمردی نماید و اندوه و مصیبت و بیماری و فقر و زنده گانی
 نیز گفته اند و اگر چشمه آب خوشتر چشم باشد چتر می باید و الا با نند و خزان
 خزان مال و غم و مصیبت و بزرگی او و چشمه را اندوه بود و فایده بخورد حکم
 مال و فرزند و دوست که بخانه فرزند بود و چتر را بکشد و کت یا زنی قبره گویند حضرت

مه و ق غلام خورد و فرزندش نام و مرد و غریب کم از او باشد چنانکه سب خوردن او بد بود
 جماع کردن و انبیا که گوید که رد نمودن حاجت بود فاشه که منی از او چهل آید و
 اگر بینه دیگری با جماع می کنند از آنها فرج باید و اگر بسیند با دشا جماع می کند
 نزد او فقر تب شود و اگر بینه با ترسا یا هو و یا گنجه جماع کرد کار و نبوی او نظام گیرد
 اگر دید با هم را با محبت کرد و ندانست چه جوانی است بدشمن طغر باید و اگر
 بشد با مرغی از مرغ خان جماع کرد نیک باشد و اگر با فاخته جماع کند مال حرام باید و
 اگر با کبوتری جماع کند از پا و دشا چه چیزی باید و اگر با درخو و جماع کند چ رود با سنگی
 باید با کبوتر جماع کردن خوبست تا بد برون و مرد که بدشمن است اجتناب از حضرت صادق
 فرماید که نزدیکی و محبت و عزت و جاه و بود فاشه که مرد و یا جنازه مسکیت بوده باشد
 و اگر بینه که قومی از و نبال جنازه پیش برهوا شد و مرد و نرکت از آن شهر در سفر غیره و اگر
 خود را در جنازه بسیند چنانکه بر زمین میرفت بشرد کند حضرت خود در اجنبی بدن سفر
 مانند و مرد باید و اگر با زن خود جنب بینه بهتر باشد از حرام جنس کردن آدمی
 با آدمی و حیوانی از حیوان سوراخ جام کار نیک باشد و مرد و منی طغر باید چنانکه حضرت
 صادق فرموده وقت توانایی در کار با و نیست بگو و کس کردن بود چنانکه
 زدن چنانکه کلام باطل بود و اگر بسیند با دشا و او را چنانکه از بزرگی باید و جمود
 اگر بسیند که جمود شد بر او بد محبت است و اگر بینه جمود یا بت برست با مشرک شد
 بر غلات افتد حضرت صادق فرموده که اگر جمودی بینه کار مشکل او را پیش آید
 و اگر بینه جمودی مسلمان نذر و دعبیر یا مسلمان شود و چیزی اندک بود حضرت
 صادق فرمود که مال بسیار بود که باستانی بدست آید حوال مردی بود که کار غلبه
 بهم پیوندد جوانی اگر بسیند که جوان شد و محاسن او سه گشت از دهن
 خواری بینه و مرد منی حاصل کرد و و نمکین شود حوالی که نذرین فادم بود
 و حضرت صادق فرموده که مال باشد خوشش حضرت فرموده که بزرگی
 و پناه و وقت مال و زنده گانی و مرد مؤمن و زبانی در دین بود حوالی که مرد

نیک و یاسا فرکه در عالم کرده و اگر بسیند جلا و جامه می بافتد با کس جنگ و
 خصومت کند جوهر اگر کسی بید جوهری یا مرواریدی یا آنچه بدان باشد خرید و
 ملک او کردید صاحب او عالم و دیندار بود و با همه کس پس می کند و فروختن
 خوب نباشد جوهری جوهری آب خون بخش ظم و صافی بود و رنگانی نیکو
 کند و الا خوب نبود جوهر نفاق و نفاق پشه و دروغ زن بود و میگو
 نباشد حرف الحاء خیمه که سباهی باشد و بدان چیزی نویسد
 اگر بید مرکب ساخت یا خرید یا کس با و داد بقدر می بر او و تحت قمر
 و معشیت تا عمل شود و در او شش بر آید جوهری این سیرین گوید که آه
 خوردن که از بهر بیماری باشد شفا یابد و خیر و منفعت در رویت اوست
 حمایت کردن حضرت صادق علیه السلام فرموده که حمایت امانت از گردن
 بیرون کردن و شرط نمودن ملک یافتن و شاد شدن با ابرار صحبت
 داشتن و سنت حضرت رسول ص نگاه داشتن است و اگر عامل بود غزل
 شود حج این سیرین گوید که اگر بسند که حج میرفت حج او را رد می شود
 و اگر بیمار بید شفا یابد و انیال گوید که دیدن حج تزویج نمودن و کنیز گت
 خریدن و زیارت سلطان عادل کردن و نیکی با مردم نمودن و سعی کردن
 در کار خود و ثواب زیارت اهل و عیال و عمل کردن به نیکیهای باشد
 و اگر بسند که طواف خانه می کرد عمرش دراز شود و از امانی بوی فایده
 رسد و کارش نیکو گردد و اگر بسند که نماز میخواند از بزرگان کار را
 نظام گیرد حجر الاسود اگر بید دست زجر الاسود زد و افتد آید نمود
 از اهل حجاز زشتی بوی رسد و اگر بید حجر الاسود را کند بر فیه باطل
 بود و اگر بید که حجر الاسود را بر جای خود گذارد بر او خیر و صلاح و فلاح آید
 طردن قراهن نمودن کارهای زنان بود و اگر بسند که او را حد زدند
 بقدر آن کارهای زنان کند خیر به بقا رستی نیزه که ماه بود حضرت

صادق فرموده که دولت و ملک و عسمر در از و ظفر یافتن و ریاست منفعت
بود و اگر پسند که حربه در دست او نگشت از دشمن او را مضرت رسد حرم
کرمانی گوید که اگر بپزند در حرم کعبه یا حرم سلطان بود از افتن امین بود و او را
چ نصیب شود عسمر بر زبان است و ذکر شد حسا بسبب با کسی از
خارج حساب کردن در قضا است افتد و حضرت صادق فرموده حساب
نیاست بدین غذا با از ما و شاه کشیدن مشغولی و سختی و رنج و خیال و
اندوه و عسمر گوید که او در حصار در حصار شدن از شر دشمن نجات
یابد و اگر پسند که از حصار بر آید دشمن بروی ظفر یا بد حصیر زن منفعت
و استقامت کاری که از آن کار او را اذیت رسد باشد و اگر پسند که کسی
با حصیر داد بزرگی که باید حقه کردن اگر پسند که او را حقه کردن و از او رنج
دید می احوال بود و الا آخر و منفعت باشد حقه زن و کثیر بود حکمت اگر
پسند که حکمت میخواند نیکو بود **حسلاج** منفعت مردم و خیر رساننده و گشایش
بود خلوا مال و فرزند بود و خلوا فروشش مردی خوش زبان و لطیف بود
خدا او پیش خویشان پوشیدن ستر اهل بیت و عجم و اندوه بود و حنوط
نات بود حوض از علم بهر و باید و مردم منفعت دارد و مرد تو اگر و مال
جمع کردن و عالمی که خلق را علم آموزد بود حوض کج ترا اگر پسند که روز قیامت
شد و برخواست و خلق نزدیک حوض که تر شدند با دستهای عادل و بزرگوار
در میان خلق پیدا شود حیض مردان با بقا بود و منفعت زن را با
باشد و اگر زنی پسند که حایض شد بپزد و حرام گراید و بعضی گویند اندوه
باشد حرف احتجاج خارا اندوه و قرض بود خارش اگر پسند که بدن
خارش کرد و از خاریدن او رنج رسد او را از خویشان رنج رسد خاک
حضرت صادق فرموده که مال و منفعت و شغل و فایده که از طرف
سلطان باورسد باشد و از زن لغوی باید خاکستر حضرت صادق

فرموده که مال حرام و علم ناپذیر شده و کلام و حضور مست و فتن و مکروه و بد بخشی و کار
 که در آن خیر نبود و بشما می بود و خانواده حضرت صادق فرموده است که کنیت
 و فرمان و علم و فرهنگ و ثروت و راست شدن با رها بود و اگر بیز قلم در دست
 داشت از اهل علم شود و خواند و اندوه و مصیبت بود و خانواده فرستاد کنیت
 بود و حضرت صادق فرماید که اهل خانه و فرزند و عزت و بزرگی و یافتن طلب
 کرده و زن و کنیت بود و اگر بپسند که بر سر خانه نشست بازمان بخت دارد
 و بعضی گویند او را فرزند می خواستند کرد و خانه زن بود و اگر بیز خانه پیش
 رفتنی گرفت زنی خواهد بود و اگر بپسند در خانه نشست مال از تیره کند خسته
 کردن سنت احوال و زن فرزند و بیک می شود و در پیش و جدا شدن فرزند از
 زن بود و اگر بپسند که او را خسته کردند از کلاه پاک شود و حضرت
 صادق فرموده که بیماری زن علامت خستگی و خستگی و خستگی و خستگی
 بود و هر چه یک مردی بد خود و زن است و کنیت در بود و حضرت صادق
 فرماید که اقبال و بخت و فرمان روانی در راست و مالی و زن و کنیت و عزت
 و بزرگی و شادی و مرقت بود و در بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 هر سه و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 دنیوی باشد هر که زن و کنیت و دوست و دشمن و مال و نعمت
 بوده باشد هر که مال و عزت و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 که زحمت مال جمع کند هر که زن و کنیت و دوست و دشمن و مال و نعمت
 او باشد هر که زن و کنیت و دوست و دشمن و مال و نعمت و بزرگ و بزرگ
 بیکو باشد هر که زن و کنیت و دوست و دشمن و مال و نعمت و بزرگ و بزرگ
 مردم در راست بود و خستگی و خستگی و خستگی و خستگی و خستگی و خستگی
 درم بود و اگر بپسند که او را خسته کردند از کلاه پاک شود و حضرت
 بد باشد هر که زن و کنیت و دوست و دشمن و مال و نعمت و بزرگ و بزرگ

بیجا صل و شایسته و ادبش هر حال دنیا و طلب کردن جاه و بزرگی دنیا پرتو و در
 معروف شدن نزد خلق بدروغ باشد خلعت است اگر پاکیزه بود عزت و جاه و
 بزرگی و مرتبت و ریاست و کثرت دین و کثیر باشد و تاویل آن بعد از قیمت
 آن باشد خلعت اگر کثرت و روی پدید بزرگی باید حشیر زیادتی در دین و مال و
 منفعت در دوزخی و لالی بود مردمان را حشیر خواندن اگر اهل او بود نیکت و
 خیر باشد و الا بد باشد حشیر اگر بر تخت باشد بزرگی باید و اگر بر پای کعبه
 عمر کن باشد نیکت نباشد حشیر قوتست و ظفر بود خندیدن غم بود و آهسته
 خندیدن فرزند و بنارست و خوشوقتی بود جوان یعنی غنیمت حاضر و مرد غنی
 و دین و نظام کارها و عزت و خرمی بود خود اگر پولاد باشد قوت و عزت
 و جاه و منزلت و بزرگی و فرزند و بقا و یکی مال و خیری از خویشان او رسد
 خوشش اگر غم شیرین و الا بد باشد خوشش اگر سبز و خرم بود فرزند و
 رکت و زیادتی مال و فراخی سال و کثرت نعمت بود و اگر خشک باشد
 تنگی و فقر و عذاب باشد خشک مرد و دشمن و توانگر و دین نعمت بخیر بود و اگر خشک
 فانی بود فراخ دل و بلند و بدافعال بود و خوردن گوشت خشک مال حرام
 باشد خون اگر بیند که از تن روان شده جراحت ندارد در شوت سنانند
 و اگر جراحت بود اندوه باشد و اگر بیند که خون از او رفت ضعیف گردد
 مال حرام باید در هر حال خون نبود نیکت و اگر معتبر از تشریف سخن فال نیکت زند و کج
 شود خیار تازه و سبز و کلام شیرین بود و زنی که بوی رعنت کند و پشانی و
 بشادی و منفعت از دوستان و خویشان بود خیار چسب میانه بود
 خیمه اگر بیند که چمتا و خیمه زدند اگر اهل او بود ملک و مال و جاه یا بد بخت بود
 و کوی یکی آن و اگر برکت سیاه باشد غم بود و اگر ملکات او نباشد حیر و شرعاً واجب
 خیمه رسد خیمه یعنی آب و این اگر گرم باشد عمر دراز باشد و اگر بید کسی بر او خیمه
 انداختن مال بیت او بروی پشته زند صرفه الدال دارد و اگر بیند که

دارد خورد و موافق افتاد بگوید و الا بد باشد و اگر حسنی دیدن جزو آن اند
 و تفکر باشد داغ داغ دیدن نیک بود و اگر بسند داغ گرد گنج و مال با
 و سپس دلیل بر آنست جزو مال خواسته کند و اهم مکر و حیل و فریب
 و آنها اندیشه و غش باشد و ما عین مفت و نعمت بود که مانی که بد که و ما
 در تاویل و الی شمر بود که بد و میرا شپا رند و تبه مرد این زن و خادم
 و قوت و صلاح و غیره در مال و نعمت فراوان و خیر و رکت و میراث
 از جهت زمان بود و سرگی و انیال بگوید که اگر کسی بسند دیگری میکند
 و او را بهره از آن شخص باشد دلیل کند که مال مردم را بگریخته و بگیرد و
 کارهای بگریانی کند و حال فتنه و فساد مردم و دروغ و تحرش وادی
 و فراخی بود در ارج زنی خوب صورت و سیاه چشم و باشد هر کار کار و کنیزک
 خوب رخسار بود و بچه در ارج فرزند بود و در آنچه حضرت صادق علیه السلام فرموده
 که فرج از نعمها و قوت و محبت و ولایت و مال و نظام و زن بگوید و درها
 شرا و وزن و خادم بود و اگر بسند که در بی برونی او کشته شده و مال و نعمت
 باید در و از اگر در و از شهر بود حاجت باشد و در مانی شاه مردی است
 از ارکان پادشاه که از آن بزرگتر نبود و در حجت و انیال بگوید در حق
 که در نزد مردم عزیز باشد و لباسش مرد شریف بود و و نیم تاویل آن را از مرد
 کند و در هم حضرت فرماید که سخن درست که از دادن حاجت ملکست و آل
 جمع و دوست و فرزند و رفیق و روزی علال و فتوح و امنی و کنیزک باشد
 و مردم منشوش کلام ناخوش و جنگ و خصومت و اندوه و زندان بود
 و در غم اندوه بود و در هیچ گفتن و شنیدن آن نقصان مال و قال
 بود خیر می آید و در و کرنی **یعنی بخاری** مرد بخار مرد و ناصح و نیکو خواه
 ولی صحبت و با مردمان منافق و بد مذہب بود و برادر اخلاص رود
 در ویش این سیرین گوید که در ویشی بهتر است از لواکری خاصه در

راه دین بود و اگر بپزند بدوش خرمیود از غم رسته شود دریا خلیفه و پادشاه
 بزرگوار و عالم بود اگر آب دربار روشن بود پادشاه عادل و یار و اگر تیره
 بود منفرد و معاند باشد و حضرت صادق فرموده دریا پادشاه و رئیس و عالم
 بود و خلیفه و مال و کار و بزرگی باشد و در دیدن بیماری باشد که شرف کم
 رسد و شفا یابد و دزدی چنانست باشد و ستیاحه منفعت دختر و کنیز
 خورد و عطا اندک باشد و ستیاحه سر ریاست و عت و ولایت و
 مرتبت و قدرت و مسافرت بمقدار دستار بود این سیرین که بد که اگر دستار
 سفید بکشد در سر خود بپزند صلاح دین و دنیا باشد و ستیاحه نفس فکری بود و دستار
 کردن از فکر و خیال حیرت رستن باشد و آنچه در آن خورد کند از آن تعبیر کنند
 و ستیاحه حضرت صادق فرموده که برادر و خواهر و یار و دوست و فرزند
 رفیق و توانائی و ملک و مال و محبت و صناعت و پیشه و ری باشد و انیال گوید
 که دست راست برادر و دست چپ خواهر باشد و ستمن اگر بپزند که
 بر دشمن غلبه کرد نیکو بود و الا نیک نباشد و دیدن او اندوه در کارها و ضرر
 و بستی بود و ستیاحه اگر بپزند که کسی دشنام داد بر دشمن غلبه کند
 و عا کردن حاجت روائی بود و اگر بپزند که بر ظالم دعا کرد بر او بگردد
 و فزون معروف شدن باشد و کان دشمنان پادشاه ظالم در
 سلطه و همسایگان بود و اگر بپزند که در کان گوشت میخورد مال حرام بدست
 آورد و لالی کردن مصاحبت کردن میان خلق و راه راست نمودن کار
 نیک و امر معروف بجا آوردن باشد و ک بدانکه دل پادشاه تن است حضرت
 صادق فرماید که مال و ریاست و فرزند و شجاعت و قوت و حرص و دین و
 شهوت و نهان داشتن احوال بود و اگر بپزند که دل تنک شد کارها بر او بسته
 گردد و اگر بپزند دل خود را در دست دارد بپزند و نیال با مان و مال و ریاست
 و عیش بود و نیال بر خیره است از آنچه تعبیر کنند و نیال زیاده مال و بزرگی

و حیات اگر بیند که داخل دمی شده و نام آن را خاند خیر و میگوید بود و اگر نام او را
 بخاند بد بود و یواری حال بیند بود و اگر بیند بدیوار سودا است و آن دیوار حکم
 و استوار است حال بیند بود در دنیا مغربی گوید که مردی بزرگوار باشد و یواری
 دیدار دشمن و فساد دین و تشویش و بهوای نفس مشغول شدن از طاعت و دست
 برداشتن بود و یواری مال حرام بود مغربی گوید که اگر بیند با دیدانه صحبت کرد با مردربا
 بخوار و منفذ صحبت دارد و آن صحبت دین او میسازد و بدنام شود حرف
 الذال ذکر است مرد بود و انبیا گوید سحر زنده و بزرگی و ناموری باشد و خسر
 صادق فرموده که دیدن انقیاب فرزند و اهل بیت و مال و عزت و زرگی و طلب
 حاجت و کرو بافتن بود **حرف الراء** را زبانه در اسوهر و غم و اندوه و بیماری
 بود و آن اهل بیت و دوستان که بر ایشان اعتماد بود و مال و چشم شد ز راه
 شاهراه دین ریش و گاریگو و طرب و آسایش و آسانی و راحت مردم بود
 و از هر بی و شک و خصومت و دروغ و بنای عیش و بیماری بود و سبب الراء
 شیرین بود و معتقد باشد و آخو سبب نیست و باب دیدن و زدن و کلام هاشم
 و دروغ و حمال باشد و چنان شرف و بزرگی مردم و در دشمنانی و بگونی خان و چو
 و خوشی و شادی بود و مستحق رقیامت باشد و دیدن آن اگر اهل غذا و ظالم و
 طاعی باشند بگویند و اگر مظلوم باشند بر ظالم غالب شوند و سحر و عهد و پیمان و دین
 و امانت که از دین و قضاء حاجت بود و رضوان دیدن و گرفتن از خاندین بهشت
 چیزی بگویند و رفاقت و استقامت بود و رفقه بر جاده و وقتان خصومت باشد و هوس کرد
 مردان اندوه و دنان را روانی و صوفیا را بگویند و گویند زنی معتبر باید که از لفظ گویند
 تعبیر کند و کاتب فرزند و غلام بود و بگفت مفید صلاح و سحر و بخت دل و سبب بگو
 و سیاه بود و بیماری و بگو و نام بود و روبا و مرد مکار و غدار و زن و کینه و دروغ
 زن باشد و و بزرگست مردی بزرگوار و بچ و پادشاهی و مال و نعمت و
 ریاست و شجاعت و ظفر و علم بود و و بگو و بزرگترین رذایل و زحمه و دروغ

دوشنبه و چشنبه روز روشن و صافی بود روز سه دوشنبه در ماه رمضان بزرگ
 دریاست و نذرستی و تربیت و نظیر بر دشمن و زیاده نیت بود و حج کردن و غنای
 نمودن و پسری برای او حاصل شود و روز یکشنبه روزی لطیف بود و روز شنبه
 دین پدی و علم و حکمت و راه راست و اعتقاد پاک بود و روغن زن خوروشی و گنیز
 با جمال و ثنای نیکو و کلام خوش بود و روغن گنیزه زنی بد رو و مردی منافق و کلام
 زشت و روغن فروش مردی فریب آهنگ بود و روغن اسرارش و ثنای نیکو بود
 روی خوش اگر روی خود را صاحب حسن جمال بیند شرف و بزرگی
 و منزلت یابد و اگر بد و مکروه بیند آذوه و خشم بود حضرت صادق علیه السلام فرموده
 که شرف و بزرگی و خواری و حقارت و نظام کارها و دین و دیانت و اندوه
 رسوائی و قرض داری و کار نیکو و توفیق طاعت بود و لو اس اندوه بود
 و اگر شیرین بود دفع و خیر باشد و رحمان فرزند زن گنیزه و کلام خوش
 و محبت علم و کردار نیکو و دوست بود و رحمان گویند سفر و کار مردم و عسیر در
 و منفعت باشد ریش طعن مردم و غرت و جاه و تربیت و هیبت و مراد
 و نیکویی و تزویج و مال فرزند و گمراه شدن و آرایش بود و ریش یعنی زخم و جراحت
 اگر بسیند که ریم و حرکت از او میاید و مال حاصل شود و یک شنبلی
 دنیا بود خصوص ریش بسیار مال و منفعت و غرت و رفعت است لیکن
 با ریح و عشا باشد و گویند آذوه و ریح باشد حرف الزائری را دان
 اگر بیند زن که دختر زاد خیر و نیکی بد و رسد و اگر بسیند و در حال سخن گوید حرکت او
 باشد تراغ مردی فاسق بود و تراغ بسیار لشکر و گرفتار نهان آن بازی در تراغ
 صحبت کردن بود تراغ غم و بیماری و خدمت و مصیبت از طرف زنان باشد
 زانو دشمن طماع بود زانو مصیبت بود زبان حکمت و ریاست و در
 و نهان بود زانو خرمی و منفعت بود زانو اگر بسیند زانو میخواید
 توبه کند و زانو کرد و زخم ظفر یافتن و خیرات و منفعت رسیدن و نقص

مال بود خاصه که از آن خون آید زرد و حوبه بیماری باشد زدن شفاعت و جبرام
 استان شدن کجاشکل و سفید و شرف و بندگی و مال حرام میباشد زرد مردان را
 غم و زمان را ننگوست و اگر بسند که کان زیافت عنت و بزرگی با بد و خست خوب
 صورت نکاح کند زرد الو اگر بوقت شیرین بدهرند و بخورد بعد و آن
 و بیماری او را حاصل شود و اگر بغیر وقت و ترش بود ننگو باشد زرد حضرت
 صادق فرموده که ایمنی از بلا و حصن و قوت مال زدن کانی ننگو بود و زرد که مردی
 ادب آموز بود زرنج رنج و بیماری بود زعفران اگر بسند که زعفران دارد و زرد
 او را مدح کند و اگر بیند جامه خود را از زعفران بکشد نموده بیمار شود و اگر بسند
 که زعفران بسیار دارد مال نعمت باید زعفران پادشاه متواضع بود و فرزند و
 مال و نعمت باشد و اگر نیند متواضع او شد علامی باید و آن علام پادشاه باشد زعفران
 اندوه و بدنامی بود زکوة اگر بیند که زکوة مال ادب سارت و خیر و برکت است
 شدن کجاشکل و نقصان حاجت و ربانی و رستن از غم و زیاده مال و ظفر بر شستن
 زکال بینی زغال مال حرام بود و اگر بسند که جادو از آن سیاه شد از پادشاه
 رنج و مضرت باید زکام بیماری چشم گرفتن و منفعت اندک بود زمررد
 فرزند و اراد و کینه خوب زدی و کلام خوش بدهر چند بزرگتر بود تاویل آن فویر
 باشد زمرستان اگر سخت دهر بدید از پادشاه با و زیانی شد و اگر ملازم
 بیند پادشاه عادل بود زمین متعلق زمین نیا مال و ملک بود و اگر بیند زمین
 حرکت کرد خوش باشد زن شادی و مقصود و زیبایی و شغل و نبوی و فسیح
 نعمت و محفل و توانگری و شکی باشد زمار اگر بسند که زمار در میان دارد اگر
 مستور بود با کدین گردد و اگر فاسق بود کافر گردد زمرور غرو مایگی و عفو غا و مردمان
 و شکر و شمع و فرزند بود و اگر بیند که او را کزید از کشت زنجیل و بدن
 و داشتن آن زن فرزند و کینه کت و قادم و قوام دین و صلاح بن و جسم و زوال
 و نعمت و برکت و میراث بود زنجیل بافت خداوند کار بود زنجیل غم و زیان

و خدمت بود زنجیر مسبب باشد و درازی و کوتاهی آن تقیید کنند بر زیاد و کمی گناه
ویدن زنجیر خاندان بزرگ بود زندان اگر بسیند که او را در زندان کردند و میرد
در هر حال زندان بخت کمر بر و آن آیدن از آن که نیک باشد و از گرفتاری بخت باید
زها زان مال است و هر زیاده و نقصان که در زمان بریند تا ویل زن باشد زهر خوردن
زهر مال حرام و فرو بستن کجا رواند و چشم خوردن و تقیید باشد که برنج بدست آید
ز شکر و دیدن و خوردن و بخونی و آلوده شدن لباس حرام بود ز میوه غم
و آلوده و روغن آن خیر و برکت مالدن آن بر بدن خیر و منفعت باشد زیره اگر کش
نشد منفعت برکت بود و آلا آلوده باشد زمین زن بود اگر بر پشت حیوان باشد
و اگر باشد حکم بخی و بدی از آن کسان میشود و اگر بکشد زنی خرد کتیرگی خود یا زنی گیرد
حرف التین را مرغی بود که او را از سینه گویند دیدن آن حرف دروغ و مرد
کا فرو زبان بود ساطور مردی شجاع بود که فرق کند میان کای رایسان و سوا
و اگر کسی بیند که ساطور دارد با مرد موصوف دست شود مساعد دست است
و منعم و شریک بود ساق مال معیشت و عمر و مردان را زن و زنا ترا شوهر بود
سایه عت و عیبت و سایه و مرکب و نقع باشد سایه کوه بزرگی باشد از شا
و سایه شهر سلطان سایه دیوار بزرگ و سایه درخت راحت باشد سایان
با و شاه فرومایه بود سپهر برادر و رفیق و قوت و پناه بود بقدر بزرگی سپهر
مال دشمن بود و اگر سپهر زحانوری که که شست و خوردنی نباشد بیلند مال حرام باید سپهر
دین و راه اسلام و عفا و پاک و ورع و تقوی ترک دنیا و نعمت بود فاسد در موسم
خود در ملک خود بیند سبل در چشم دیدن نقصان وین بود سبب و موافق
وزن خاد و کثیرت و قوام دین و محمل حاجت و درازی عمر و میراث زان که او را
حاصل شود و نعمت و بزرگی بود سبوس حجاج و نیاز مندی بود ستارگان
حضرت صادق فرماید که فقها و علما و فضلاء و زکاة و سیران خرمین و مد
جنگ و شکر کردن بود و انیال که مید بزرگان امیران پادشاهان و ماه و زیارت

ستون خداوند دولت و مردم محکم و مردمی محترم در دین اسلام و قوت کارها
 و ولایت مردمان باشد صحابه اگر شهنشاه در پادشاهی بود و اگر کرباس بود و عبادت را غلبه
 سجده کردن چنانچه عالی را بگوید و اگر پادشاه و بزرگ قوم را سجده کند رنج میزند سخن
 گفتن استندین عزت و رفعت بود و هر زبان که سخن گوید و شنود حکم از آن کنند اگر
 مری گوید و شنود جاه و منزلت ناید و اگر فاری گوید و شنود با بزرگان و در صحبت
 و اگر تندی گوید با مردم منور و مایه صحبت کند سداب حضورت باشد سر
 حضرت صادق فرموده که دیدن سرزنس بزرگی و بدو و اما نای عالم و هر ده
 هزار عالم و پسر و کنیز و نو انگری و مال نعمت بوده اگر میسر خورد سرمایه خود را
 بخورد سداب علم باطل مانند سحر و جادو تحصیل کند سرآمده پادشاهی و سر
 ولایت و وزارت و سر بهی بود و اگر بسیند سرآمده ملک اوست بزرگی عظیم باد
 سرای مرد و از این زن مرد و نو انگری و انیس و علم و عیش و مال و ولایت و عزت
 و امانت باشد شرب متاع دنیوی باشد شرف و قدن رحمت است و اگر سرفه در
 کلام اندیزد سرکه مال بسیار و اگر خبی ترش بود غم داند سر باشد سرکین کاو
 و کوفته مال مراد بود سرکین آدم مال حرام باشد و منفعت کنایش کار بی
 بسته و خزینه کردن مال و زوال غم و سرکین دان خزینه بود سرکه مال است و سر
 کشیدن زرع و نقدی دروغ باشد و سرکه را بخورد و مردم نماید سرکه دان
 کس است که همواره ذکر خدا بگوید کند سرخ اندوه بود سرود گفتن دست
 و کلام باطل و رسوائی و جحمت و علم و حکمت و رفیق بود سرین بگو و خوش است
 سرش اندوه بود سرسیم دشمن مغفرت و اندوه خوردن بود سطل فام
 بود ستر بد بود سعد و شستن نیک و خوردن بد بود سغیاب اندیشه و
 لنگ بود سفید فیه خبر مکره و کلام دروغ بود باندا صدای او دفاش شدن از
 و مصیبت بود سفر کردن بنگه است خصوص اگر سوار باشد سفره کنیز و خدمتکار
 و کس نمایش بود سفره صفت سفره دراز و اندوه و بیماری فرزند اگر نکات او سبز

باشد نفع یا بد و خوردن آن ضرر خیر بود سقاه مرد و میزد بود و سقانی کردن کارهای نیک است کند
 سگ دشمن دوست باو است طامع و دشمنند و خادم بدخل و مردم آزار باشد
 اگر میزند که ماده بر او با نکت کرد زنی فرود میاید و آزار از آنکند سلاح قوت و بزرگی
 و دولت و ریاست و لایست و صحن بود و سلاح ساز با و شاه بزرگ بود و سلام
 کردن بپنی و شاه دی و قبال و منفعت مال و زنی خوردی بود سقا ق خصوص
 باشد سقا روح در آن خیر نبود سمور مردی کار فرور ازین غلام بود ستم فرزند بود
 و اگر میزند که درهای خود ستم داشت اند خرواب عمر خود را بخوشی گذراند سنان
 و لایست و محنت و ظفر و ریاست نفع بود و سنجاب مردی غریب و نوا کرد و سینه
 بود و سنجاب فانی بود که از مرد صاحب برج بدست آید سندان بزرگی و منفعت و قوت
 و نکت و قبال در کارها بود سنگت مال و بزرگی و سختی در کارها و کرب برج حاصل کرد
 بود و اگر میزند که سنگت انداخت و در آهنگم زنا سازند سنگت سیاه و سفید منافق
 باشد سوازی ابن سیرین گوید که اگر میزند سوار می میگردد بر قدر آن است و صلاح
 از با و شاه بزرگی و نعمت یا بد سوره های تیران مبران بیت هر سوز و ویلی
 کرد و مطلق قرآن خواندن خیر است سوزن صلاح کار باشد سوزنار مردی خوب
 بود و خوردن گوشت او مال و منفعت بود و با نکت او مصیبت است سوسن کینه
 بد خورد سوسن خوردن اگر راست خورد هدایت یا بد و اگر دروغ خورد بسیار بد باشد
 سوزاخ اگر در کوهی بود و درون او شود از آزار با و شاه و آگاه کرد و سلب فرزند
 و نفع و بیماری و کینه و خواسته و فرمانروائی و صاحب خبر غارت و حاضر بوده باشد
 را نبال گوید که سبب خواب بخت نموده بود سپردیدن خوردن مال حرام
 کلام زیت آنس فردم و اندوه و کرجان و سختی بود و اگر میزند مرد صاحب
 توبه کند سیاح مکر و حیل بود و سبیل دشمن بزرگ و با و شاه مکر و بلا و فتنه و غم
 و غارت و محنت با رتعالی بود سیم نقره بود و نمیده سیم نقره یا بد و در ناول مرد
 بود که خلق از پیش او سخنان است و خوب گویند سینه علم و حکمت بود و سخا و

و گفته ایمان زنده گانی و مرکب بخیلان باشد این سیرین که بد شریعت بود صرف اَشْتِن
 شاهان دیدن شاهان درخت برادران و خوشان اهل بیت صاحب خواب بود
 و اگر شاخ درخت دیگران ببیند جزو شتر است و اگر صاحب آن کند شاد و بی
 غم و اندوه بود و اگر خود را بخندان ببیند غلبش نزدیک است باشد شانه مردی است
 که با دوستان موافق باشد شاهین حضرت صادق فرماید که قدر و منزلت و
 فرمانزدائی و مال و نعمت و فرزندی بود و اگر ببیند که مطیع او شد از پادشاه ظالم بزرگ
 مایه شتاب اندوه بود و در شتاب همتا عیش و راحت بود شبانی بخت و
 اقبال و شبان دیدن هر دمی صاحب و مدبر بود شب طاری دیدن کردن کلام اهل
 و مجال است شب بیه مردم گمراه و محروم باشند شقیق دشمن ضعیف باشد
 شتاب در خواب بخت و صبر در بیداری باشد شراب حضرت صادق
 فرماید که زنی خادم و کنیز و خواهر دین و صلاح زن و عمر در مال و نعمت و خیر و برکت
 و خیر از جهت نان بد مشرم کردن جزو صلاح باشد شستن در خواب زن و
 سر را با آب سرد و جوی و حوض و دریا و لیل کند که از غم نجات یابد حضرت صادق فرماید
 که شستن با آب سرد و لیل بر تنه کردن عافیت از بیماری و رستگاری از درد
 و بانی از ترس شستن با آب گرم غم و بیماری و روی شستن بر آمدن حاجات
 شفا یافتن و حج کردن و فرح یافتن از غم و ایستادن خوف دین پاک و حاجت روا
 شدن باشد شطرنج دیدن آن کلام دروغ و بهتان بود در هر حال دیدن آن خوب
 و خیر بود شتر خوانی اگر غزل و مدح و هجو باشد خوب باشد اگر توحید و بیان حقیقت
 باشد بگو و خیر است شغال جنگ و خصومت و عداوت با خوشان و اقربا
 از دکان و خوردن مال حرام دیدن گوشت او باشد شغال اگر زرد بود بیماری است
 و حضرت صادق فرموده که غلام و پسر و کنیز مال و منفعت جاه و عزت از
 مردم غریب و دشکار کردن اگر گوشت او حلال باشد مال و نعمت باشد و الا شگو
 نبود شکر خوردن گرفتن دیدن کلام نیک و بوسه دادن و منفعت و عزت

جاء و فرزندان باشد بفرستد آنچه در خواب دیده اشکر کردن چند را اندر سنی و قوت و
 زیادتی مال و جاه و نعمت و منزلت بود و اگر کند باشد آزاد کرد و شکستن اندوه و غم بود
 و هر چند شکستن آن مصیبت بین و زیاده بشکند بگو بود و الا خوب نباشد شکستن علم و تجربه
 و قوام بخش و موضع فرزندان شکسته مال هلال باشد شکسته خوار می ذلت بود شکسته
 کینه که خوب می باشد شک از همه گناهان توبه کند شکستن و پیش اندوه باشد
 و خوردنش بدتر باشد شکوار زود کینه که و خادم بود و دست سوار عورت باشد شمار عبد
 و محنت است شمشیر بی نام زن بود و در خلاف نبود حکم و فرمانروایی و فرزندان و ملک
 و دولت و منفعت مال و فقر بود و اگر بکشد شمشیر در دست دارد بفرستد آن مال و حکم
 رانی و فرمانروایی بکشد و فرزندان او را حاصل شود شمع عت و فراخی نعمت و کاف
 و پادشاه عادل و فرزندان و عوسسی و مال و بزرگی و سیر و پادمانی و علم و پیش
 و ثواب و کینه که دزدان باشد همه اینها چنانکه میزند شوند شمشیر کردن
 با صاف طلب کردن محبت و حمله و تذبذب و آن بکار برود و غرق شدن در آب بود
 دنیا غرق شود شکوفه اندوه باشد شهادت الکوشادات آورد از اندوه و غم
 نجات یابد شمشیر بکشد با بوم میراث هلال و غنیمت و علم و ملک و قرآن در روزی او
 بود شمشیرستان و دین پاک و راست و کارهای آشکار و عیش و شرب و زنی که جنت
 او باشد و پادشاه و در پیش شمر و عاقبت و قوت و ایمنی و فقر و استواری که را باشد
 شور با خیر و منفعت باشد شمشیر یعنی سیاه دانه جنت و خصومت باشد شیر
 هر چه نازد و سبزه بن نر بود و شکو نر باشد و خوردن در روزی هلال و مال و فرزندان
 و غم خوردن بود و اگر از حیوان حرام گوشت باشد مال حرام باید شمشیر مال و منفعت
 و علم و ملک و فرهگت و شادی و ثواب بگو از طرف پادشاه باشد و کینه که
 روزی گفته اند شمشیر جا نوزیت فی دهنن قوی پادشاه و مردی دلاور روزگوار
 باشد شمشیر خوردن و روزی هلال و فراخی روزی و عیش و شرب و کثایش کار
 بود حرف الصاد صابون اگر بکشد صابون دارد و با او جابه میشود از کارهای

ز به کند صرانی مردی طاع و عالم باشد صاعقه غدا بکشی باشد صبح و بد صبح
 صادق خوب خبر و کاذب بد و شر بود صبر مردی عالم بود که عیالش سخن مجال و خوردن
 اندوه باشد صحرای شادی و خرمی است صراط حضرت صادق فرموده که کارزار
 کار صفت محاطه و خوف و ستم از طرف پادشاه و اتفاق کردن باشد و اگر بیز از صراط
 گذشت از بلای بزرگ ایمن گردد و صفت سزای بد و او را در بود و اگر صفت نوباست
 در از می عسر و تندرستی است صلوات فرستادن را در می سزای کز کرد و صمغ
 مفت اندک بود صدق خادم زنان باشد خواه مرد و خواه زن صندل فربین
 و خرم و مفت جا و حرمت بود صندل سرخ بهتر باشد صورت اگر صورت خود را
 بصورت دیگری بپزند او را شش ببرد و اگر بصورت جانوران میب پزند بدند است
 دروغ گوی باشد صوفی حضرت صادق فرماید که صوفی دیدن دست از دنیا
 کشیدن از خلق کناره گرفتن بطاعت خدا مشغول شدن طبع از کسی نداشتن بود
 و اگر بیز صوفی شد در خاتمه با صوفیان برآمد راه آخرت گیرد و خیرات کند و در
 دنیا گوید صوف مفت و نبوی و دینی بطاعت مشغول شدن و تعقل شدن
 و کردن مردی بود که در دست او حق بداید حرف الضاد ضعیف است هر یک
 از اعضا خوش باشد خاصه اگر سر خود را ضعیف بپزد بسیار بد بود حرف الطاء
 طالع دیدن بزنی و جاه و خزینه دارمی ملک مال و منفعت جمع کردن باشد
 طایس زن خانه و کثیر و فرزند و نفع از زنان باشد طایوس پادشاه محرم
 بزرگ قوم باشد که خداوند مال و خدم و جمال چشم بود باشد و اگر بیز طایوس
 مال دست از پادشاه و عو جاه یابد و طایوس راه دینی صاحب مال و جمال بود
 طایحون جنگ و فتنه و کارزار و بلا بود طایح مرد حریص جنگجوی با خصومت است
 و طایحی کردن سخن بیجا بهل باشد طایس شیر خوردن و اندوه و نصرت از سلطان
 بود طین خادم محبت و فائده از طرف زمان و دولت آخرت بر طین
 طین بود طین خبر مکرده بود طیب مرد نصیه و عالم در دین بقدر علمش در طیب بود

طلاق دادن نگوید طلوع شکوفه خرم باشد بدن و فرزند و نعمت روزی و نفع
 و گرفتن مال برود و طنبور زدن شنیدن مصیبت اندوه و کلام باطن باشد طوطی
 فرزند و غلام و زن یا گره دشت اگر دجله و مردی یا بد که برادر است رود باشد و خوردن
 گوشت یا دانه اشخاص موصوف مال و نفع باید طوق حج و ملک و ضمیمه امان
 و غلام و کنیز باشد و اگر طوق در کردن اسب بپزند یا دشت بزرگی یا بد طبلستان
 حضرت صادق فرموده که عت و جاده و فرزند و دوست دیداری و علم و جزئی
 و دین بنگار داشتن و شمشیر بود تاویل او را از الوان زیاد و نقصان می کنند حرف
 انشاء عظم اگر بپزند کسی بر او عظم کرد ظالم محتاج او شود و او ظفر یا بد ظلمات
 کفر و تحریف و فرستادن را و بدعت و در ضلالت افتادن بود و اگر بپزند که از عظمت
 بیرون آمدن او اندک گردد حرف العین حاج مال از پادشاه و صندوق از
 حاج از خوشان یا مهربان پادشاه زنی خواهد و بدت حاج کنیزک باشد عاشق
 اگر بپزند عاشق شده آرزو مند و در هر نفس همان چیز شود عالم اگر بپزند عالم شود
 در سب میگوید بزرگی و عت و جاده و قبول مردمان و کامرانی و ملک یا بد عبادت
 اگر بپزند عبادت میکند شادی و خرمی یا بد و اگر بپزند که در جانی عبادت میکند
 که در شریع جایز نیست یا کمربست بگوید یا بد و یا کاری کند عدد در خواب
 عدد معین دیدن چیک است دو صد هزار یکی بگوید عدد پس بجه خوردن نگو
 و خام بد بود عیش ریاست و بزرگی و منفعت رفعت و قربت و عزت و
 بزرگواری یا بد عرق اگر بپزند از او عرق آمد زبان می کند عروسی بد بود خصوص
 با ساز و رقص و اگر بدون آنها باشد بهتر است عرق شدن حرمت و بزرگی
 جلال یافتن بود عیس خیر و منفعت باشد عشا ر یعنی باج گیر مردی یا همکار
 بود و عصار دیدن بنمایا شد عطا اگر بپزند کسی با عطا گرد یا بد بگیری عطا نمود
 معلوم کند از چه جنس بود از قرار آن تاویل کنند عطله اگر انجمد لته رب
 العالمین بگوید سعادت عاقبت بخیری بد عطل حضرت صادق فرموده دیدن

منحل بخت دولت و مادر و پدر و پادشاه و مال و فرزند بود تحقیق مرد اسیر و پارسا
 باشد علامت اگر علامت بنگو بود خوب باشد و الا بد بود علم بزرگی و سفر و عز و جاه و نیکو
 احوال بود و عمارت و اصلاح کار و نبوی و خیر و منفعت و کامرانی و کنایه بشکار بود
 محمود و مردی درست و راست و کلام زشت و بهتر و بزرگ است و عتاب مال و نعمت
 باشد که برنج بدست آید و خیر و محبت و کامرانی و دنیا و نیکو و ملک بود و محمود و مردی خیر
 و پادشاه و پارسا و عادل و دین و آفرین و مال و نعمت و بزرگی بود و محمود و سوز کینه
 با فرزند و غلام هر دو نمند بود و عورت بد اما که عورت از زنان نامرزا بود و عورت
 اگر عورت خود را برهنه بیند و او را ننماید بد بود و اگر بپوشد نیکوست عید اگر زن
 باشد با مردی عاقل و اداکار و اگر مضطرب با مردی عاقل و اداکار صحبت کند و از او خیر
 بیند و اگر عید ترساید و بپوشد و او را از دشمنان بپوشد حرف النین غار اگر بیند
 در غار و قیم شد و غار دیدن در هر حال خیر است غارت جات خدمت
 و شتم و ازانی زخمها باشد خالک و ادب و فریبک مدح و ستودن و حج و مال و خیر
 و خوشه و دفع بود و غایب اگر بپوشد غایب از سفر آید و از خیر رسد و اگر غایب را
 بپوشد کارهای او گشاده گردد و عمارت و محبت بود و از انبساط او بگو بود و غرامانی
 خادم دانا و دوست مهربان و شاکر و بزرگ باشد غرق شدن پادشاه و لشکر
 کند و اگر بیند که غرق شد و بپوشد آن کارهای نیاید است که حضرت صادق فرمود
 که غرق شدن و آب بسیار و قبال و کار خوب و صحبت مردم غایب و دفع بود و غرق
 یعنی جهاد کردن حضرت صادق فرماید که غرق کردن خیر و برکت و سنت رسول است
 آوردن او و وظیفه یافتن و صحبت از بیماری و اطاعت نمودن پادشاه عادل و نیکو
 عملها و محبت یافتن و بدینش از حجاب غسل کردن از اندوه و برهه خلافت زن
 شوهر کند و مردان که در غلام شدن بد و خریدن و بخت علم شادی و خرمی
 بود و اگر خود را در غمی بپوشد و بپوشد یا بد و غنیمت اگر از اموال کفار غنیمت آید
 زخمها از آن شود و غرق آید اگر بیند از برای مردار بد و غم و مال و دفع دنیا

و قرب سلطان بنید غوره دیدن خوردن صفت و مفت بود حرف الفاء فاخته
زن دوا شدن حاجت فرزند و خادم بود قال گرفتارن ظفر بر دشمنان رسیدن
برادر دوا شدن حاجت بود قال و ه س در آن بهتر است که بختان بدشته شده گفتند
مالی بود که پیرنج بدست آید فتنه دیدن ب نایب فراجی جای سترخ کتیه
کارها دوست زن باشد فراس دلاله وزن است فرج اگر بیدماند زمان
فرج دارد خواری و ذلت بیدد اگر زنی بد که از فرج او که بر سر او آید او را سر زندی
دزد و راهزن ها عسل گردد فرزند اگر بیداد و جرمی شد خیر و منفعت بیدد اگر
پسری شود و بکین و مخزون کرد و ولی زود نجات یابد فرعون بادشاه جبار و ستمکار
باشد فرو دامن اگر بید که از بید می شود و آمد در مالش نقصان پیدا شود فتن
منفعت بود و اگر تلخ باشد بیکونیت فطام خوردن و منفعت و بوسه دادن خدمت
کردن است و زایل شدن غم و اندوه باشد و فطام فرو بستن مرد خیر بود فلما حين
دعای بد و اندوه بود قلموس مفاسد است فهدق مال و همت بود و منفعت قدح
بخیل است فوطه شاد گامی و پوشیدن و راحت و تندرستی بود فود
معنی حمزه یابنده و بیماری و خصومت و لجاحت و نام سازگاری با اهل و عیال
حرف الفاء فاضی اگر بید که فاضی سید برج بدو اگر قرار نود و مالش
از دست برود و اگر بید فاضی را و تنگ کرد حرمت منزلت یابد قافله اگر بید
ایل قافله مفید با کار نگیرد و الا بگوید قالمب اگر قالب کفش بید خادم باشد
قائلی دیدن کسردن بگوید قباله اگر بید قباله داشت ولایت یابد و
و حکمت و ریاست و محبت حاصل شود قبا پیاده وقت و ظفر و سفر و زرگی و غرت
و شمع از بادشاه بود قبان خوب باشد قلیح زن کتیک و مشرف خانه
بود قلمید گوشت قدید خوردن بردن و دادن چله بد باشد قشره یا عینی از خون
و زایل شدن غم در ستن زافت و بلا و ظفر یافتن بردن و زایل شدن برادر
و خیر و برکت و ذوال قلم بود و قرابه کندی پسری بود که مال بد و بسیارند و فضل زدگر

حسن بود و قد آریشتم است مرد را بدوزن یا میگویند قضا ب اگر مجهول بود ملک الموت بود
 قصه خویش از حرف این بود و قصه کوی مرد میگویند قصه شد قطران مال حرام است
 نفس زندان جای نیک با وحشت بود فضل دیدن سائین قوت و محبت و زن
 و عمارت دین بود قلعه دولت و نعمت و قلعه خائن صلاح دین بود و اگر بسند شکر
 در قلعه کرد بیت اقلیه گوشت نخبه بهتر از گوشت فلیه است و در قاعیل از هر حیوانی که باشد
 از او تعبیر کنند چهارماری مشغول شدن بکار باطل و هلاکت و جنگ و خصومت
 و مصیبت باشد قذیل از هر حیوانی که باشد و توفیق عبادت و طاعت و تقوی و عزت
 و دولت و کثرت است که را بود و قذیل از هر حیوانی که باشد و توفیق عبادت و طاعت و تقوی و عزت
 باشد قی کردن توبه کردن و نصرت و از غم رستن امانت باز داد و نیکو کردن
 کار را بود و چیزی بکسی داده باشد باز گیرند صرف الکاف که مغفرت بود و از مرد
 بزرگ یا از سلطان کارزد محبت و فرزند و شرف و پناه و برادر و توانائی و ملک
 اندوختن بود کارزار کردن طاعون بود و اگر بسند یا تیر و گمان کارزار کرد در میان
 این که بگویند کارزار یا اگر بسند کارزاری بگیرد و شغل او نبود توبه کند و
 باز کرد و از دشمن برود و جهان جوید کاشه جوین اگر در او خوردنی بسند روزه
 بود و اگر خالی بسند نصرت و مغفرت است کاشه مال و بزرگی و دشمن و مکر و حربه بود
 کاشه کارفریدن میں نمودن بکیش کافران و صحبت کردن بجائی که عقدا و تنها
 درست نمائند بود کافور مردی عالم و زن دوست کنیزک خورده و مال بسیار
 و ثناء و خلاص سخن خوش آمدن نفس بود کاه مال عمارت بیرنج بدست آید
 و کس و معیشت و خیر و منفعت و کام و شادمانی بود خاصه کاه گندم باشد
 کاهو اگر شیرین بود خیر و خوبی بود و اگر ترنج باشد زبان مال است کاه ویرس
 مال نعمت بود که برنج بدست آید کاه و دشت مرد تو اگر با خیر بود کاه ویرس
 مردی بزرگ با قوت تمام بود کاه و زبان خصومت است کاه ویرس خورن خیر و منفعت
 باشد کاه خورن و نیک نبود کاه شدن بد بود کاه ویرس کنیزک است کاه ویرس

زن کثیرت مال نامنه غائب ریاست حدود است که آب خواندن اگر حدیث تفسیر بود
 نیکو باشد گمان مال حال ستر عورت و منفعت بود آنچه حجت و خصوصیت است
 کدانی خیر و نفع بافتن و جاهد عزت و میث است اگر مردمان چربا و دهن داران که
 گفته شد باید گردان اما من تو انانی و خیانت و قرض و بیاری و گردن بشد
 ولایت حج و خصوصیت معاجبت و کثیرت اگر برخی از طلا باشد حج کند و اگر از غیر
 کثیرت اگر از آهن خصوصیت باشد گردن کردن اگر بپزند که او را گردن نهند و سر
 از او جدا شد اگر بزند بود از او دشت و اگر بیمار بود تنها باید و اگر جدا نشود خلاف آن
 بود کرده جای تو انگری در ویشی و خوردن او مال باشد گردن اگر بپزند که بر گردن
 سوار است و میرد و بزکی باید و اگر بزند که پادشاه بر وی گردن داد و ولایت عزت
 و رفعت و جاهد و خرمی و استانی بود اگر شکم نیکی و هر صیاد مصیبت و طمع
 از مردم باشد که کسی انصاف عدل عزت و مرتبت و ولایت قدرت
 و جاهد بود و این سیرتین یکدیگر علم است از راه دین اگر کسی هنر مرغان است و
 دیدن از بزرگی فرما زردانی و ریاست ثناء و مرتبت و امر واهی باشد که گشت
 پادشاه ظالم دزد و دروغ زن زن مخالف است که بگوید عمارت گردن کرمانه
 بد و خراب گردن نیکو بود حضرت صادق فرمود که دیدن کرمانه دین و زن اندوه
 و نابکاری و دوستی و قرض باشد کرم اگر بپزند که کرم در شکم ادجم شدند و
 طعام در شکم میخورد عیاش مال او را بخورند و کرمان خیال خدم و حشم و مال و
 خواسته باشند گره کردن بد بود که تخمین اگر از خوف باشد نیکو بود و الا بد باشد
 که گشتن شادی و سرور بود گری اگر بپزند که گشت در ویشی و تنهایی و غم و
 بستگی کار و نامرادی بود گز درخت گردن مردم بخیر و منافق بود که گشتن
 روزی حلال باشد کرم دشمن خود و سخن چنان باشد که زنگاه غم و اندوه است که گز
 سه را بدوستی افسار گردان است و دیدن ادمضرت و دشمن و خصوصیت نقصان
 مال و جاهد گشتن آفتان میگویند کشتا و زرد توکل بر خدا کردن روزی حلال و نفع

و بیماری عروق و جابه و مال بود کشت کردن سبک بود کشتن اگر میزد که کلوشی او را
 بریدند پس گند که از آن کسی نمی باید بداند که گشته مردی خنجر و مکار بود کشته غم و اندوه
 خاتمه که از کشتی بیرون نیاورد اگر از دور کشتی میزد میزد و سودمند کرد حضرت صادق
 فرماید که کشتی و بدن آن و فرزند و پدر و مرکب و فرج از جسم و آئینی و عیش و تو انگری بود
 مغربی گوید که اگر کسی بنید بکشتی نشست و بد ریاضت بگارد با دشتا متقل کرد و بدید
 آن پنج و محنت بدور رسد کشتن یعنی سنگ بست مال و منفعت و کسب بود
 گفته حضرت صادق فرموده که حلیفه و امامی بزرگ ایمان مسلمان و همی بود
 گفتار و رفتن از جاد و مکار و فرسوده بود کفجه کار و فرمای خانه است کفش
 زن خادم و کنیز و قوت و ضعف اقل خادم و مال سفر بود کف و بدن
 دست فراخ دست و مال و ریاست و دلیری و از خسران دور شدن بود و هر زباده و
 نقصان که در کف بیند از آنچه گفته شد تاویل کنند کف دریا منفعت کم باشد کفش
 اگر میزد هر مرد کف ساختن نفی حاصل کند و اگر برای زنده کف باز زحمت کشد و
 کف از دیدن بپاشد کلاب تدرست و ثنای نیگوید باشد کلاغ مردی فاسق و
 عهد بود و دیدن کلاغ هیچگونه خیر نبود کلاب حضرت صادق فرماید که ولایت را با
 و برزگی و شرف و مجد و بزرگیت کلاب باشد کل سبک کل دیدن مال و متری و بزرگی بود
 کلیک فرزندان و دوست مردم و دین و محبت و بد و خیر و کنیز و غلام نیگوید
 و نامه غائب بود و اگر کل را از درخت آتش و میزد غم و اندوه باید کل قتل و مال
 و غنیمت است کل خوردن مال خود یا خیال خود خزینه کند و اگر بسند در میان کل غرض
 در محنت و بلا باشد کلمه بوقی خوردن منفعت باشد از طرف زبان اگر بی حس کام بود
 اندوه بیند کلنار خوب باشد کلنک مردی غریب یا بی کسی گشته بود و کلوش
 و خرج مردم بود کلیج مال و روزی و سرخ و نم و عیش و شرب است کلید
 اشارت کارها و فراغ از غم و شفای از بیماری و یافتن مراد و قوت دین گذاردن
 حاجت اجابت دعا و علم باشد کلیک اگر صاحب خواب را بود نیک و

الا بد باشد کلیم هر دی ریس و دست و پا رس وزن تو اگر وزن باشی و کثیر کن غلام
 و خیر و منفعت بود کجای سفر و فرزند و برادر وزن و قوت و کردارهای نیک و مردم در
 و مرآت بود کجای پند و منافق است کجای کجای اگر زرد بود بیماری باشد و اگر
 سرخ بیند جگر و خصومت باشد و اگر سبز باشد دل بر فراخی سال و نعمت است
 کمر منفعت از پدر و فرزند و بزرگی و پناه و عسکر و از او انصاف یافتن از خصم باشد
 کت این نیکو باشد کند از اخلاق باری خواستن است کتا ر میوه مدد است
 مال بر نعمت بود کتا کردن مصیبت باشد کتج اگر بسیند که کتج یافت بیماری باید
 کند پیر دنیا بود و اگر بسیند که بوی حسرت و ادا مال دولت باید کتک اگر بسیند
 که کتک شد محتاج و بد حال شود و نقصان بخش مصیبت از طرف خویشان و نقص
 و تباهی این بود کت در میان بود از طرف خویشان نقصان و تباهی دین بود کتدم
 دیدن خوردن این مغز و شدن از ولایت نصرت غریبی خواسته حال برنج بود
 کت عیال و خدم و دمان و خوسته است کت خیر و نیک و مال نیکو بود کت را بیماری است
 کوز زندان نیک و دانه و دانا باشد کردگان مالی است که برنج حاصل شود و اگر
 بلخ باشد مال حسرت بود و اگر بسیند که کردگان دارد خصومت کند کوز است فاجرت
 دیدن خوردن و مالی بود که از نتایج فال کسیرن سختی حاصل آمد کوز تو اوانانی
 و علم و حکمت بود کوزستان صحبت نادان زندان باشد کوزه زن خادم
 و کثیرن و قوام دین صلاح و عسکر و از او نعمت و برکت میراث نام بود کوز
 کوزا که اگر نرید او را کوز شود و اگر ماد دست خری باشد و اگر بسیند
 کوزا که سوار شده ناماد شایختم بودند کوزا و از او بزرگی باید و ساز احکام را
 از لون و قبیله کنند کوز سفید غنیمت و خیر و بزرگی و زنی بزرگوار و مال و نعمت
 و جاه و حکومت باشد و اگر بسیند که کوز سفید شایختم بودند کوزا و از او بزرگی
 کوزتھا دانا مال کوزید هر چه بخت نریند نوبت باشد و مال و نعمت تاویل
 کنند و کشت خام عسکر و دانه و بیماری و غیبت کردن امت و کشت هر

حیاتی که در خواب میبید از آن بایل کنند کوشش اگر از اهل بی بی دزد و خرد و دست
 و رفیق و پسر و غلام و مال خواسته و دشمنان خوف باشد گوشتواره حضرت صادق
 فرموده که فرونی از پیش و حال و اموختن علم قرآن بزرگی و جاه و اندوه که از سبب
 طلاق زن حاصل شود بود گوشتک مال و نعمت و ولایت و مرتبت و ریاست و برکت
 و پادشاهی خردی بقدر آن شکوایی که در کوتالت میبندد گوگرد نگویند باشد
 گوگرد اندوه باشد خوردن او خیر بسیار و بزرگی عظیم باشد گوهر حضرت صادق
 فرماید که کندن گوشت پادشاهی و شجاعت و ظفر بر دشمن و بلند می رفته و رئیس بزرگ
 بود و مالای گوهر رفتن نیکو باشد گوهر مال علم مشهور و فرزند و فرزند و فرزند و فرزند و فرزند
 و زن صاحب حال مستوره و کلام خوش و خیر و برکت و نیکوکاری کردن بود و گوهر زن
 ناهسته و خزان ناکره باشند گوچه اگر فراخ باشد خیر و منفعت میبندد و اگر تنگ بود
 اندوه باشد گوشتی اگر میبندد که پادشاه گوشتی بازی میگردد بر دشمن ظفر یا بد گوشتی
 زدن مطلق خوب است آگاه دیدن خوردن آن بین و مال طلال فرزند و ولایت
 و منفعت و نیکوئی بود و گیسو اگر تهی بود تن مردم و دانه نهان محتاج شدن
 باشد و اگر چیزی دارد و دزدی میبست بود گیسو مال و نعمت و قدر و ولایت
 بود و مرتبت و ولایت و فرزند و نسل و پیوستن با اهل بیت رسول بود باشد
 لیکت دشمن ضعیف باشد حرف اللام لباده هر لونی که میبندد پوشیده
 از آن بایل کنند لباده دیار مردان را بد و زنان را خوب باشد و لباده پشیمان گریه
 مردان را زیاده و مال و دین خیر و برکت و صلاح کارها و زنان را خسرو و دین خیر
 و منفعت و دختر باشد لباس دین پاک و توانگری و عفو جاه و منفعت و عمل نیکو
 و عدل انصاف و خوشی بود و از لون نوع آن تعبیر کنند لبک بالا پیران
 زیرین دختر اند بختی گویند لب بالا خوشان مرد و زیرین نا باشد لرزیدن
 و غمنا نیکو بود و لرزیدن آسمان فتنه و فساد باشد لشکر بیخ و سبیل و پادشاه
 و جنگ و خصومت و بلا و محنت باشد لعل زبان خردی و دختر و نیت و مال

و نیت بود لقا ح دستنوا شد کلام خوش مال و فرزند و دوست رفیق و خلاص
 منفعت باشد لقا ح مرد و هفتانی بود و پادشاه و غریب با سببان در نیت
 لقا ح نگویند لقا ح کلام خوش و بوسه دادن مال و نیت بزرگی است لقا ح
 است غریب و نیت و بزرگی و روزه داشتن و خاموشی و ادب و هر کس باشد
 لقا ح زدن بکس یا رنج رساندن و نقصان شرف بزرگی و فساد و حال بود لقا ح
 معنی لقا ح است بدن او بیک نبود لقا ح صغینی در کار با بود و محتاج بودن
 و اندوه و نقصان عیش است لقا ح زنی و دیدن و خوردن و کلام خوش باشد لقا ح کلام
 ریاست و سر و عالم هدایت و حکومت و علم و حکمت بود لقا ح بیام مطلق نعم و اندوه
 باشد لقا ح هر گونه که باشد خوب باشد لقا ح اگر نیت باشد زن عالمه و کینک
 و عز و جاه و قدر و قیمت آن بود و حرف آلمیم ما را دشمن بخسای و زندگانی
 و سلامت پادشاهی و سپهسالاری و دولت و مفت و سپهر و مرک باشد
 و اگر در خانه بسند دشمن خانه بود و از بد دشمن قوی است ما ز و کرده و اندوه
 باشد ما ست اگر شریف باشد نیک و الا بد باشد ما کیان زن با جمال و کینه
 خورد و خادم بود ما شش بخت نیک و خام بد باشد ما میران و بخوری و خوردن
 او کینک باشد ماه حضرت صادق فرماید پادشاه و وزیر و ندیم شاه و کا
 باطل و والی و عالم و معتمد و منور و پدر و مادر و زن و زنان شوهر و فرزند و خیر و منفعت
 بزرگواری بود ما بی وزیر پادشاه و لشکر و دختر و کرد و خشم و علم و فایده و کینه
 با هند و بود و ما بی بزرگ و ندان است ما بی خوار زن باشد محاسن حکم میا بود
 محاسن شراب فساد و هوای نفس بود محراب امام مسجد پادشاه و فایده
 و محنت است و هر نیت بد که در محراب بیند دلیل بر اینها کند بخیر گریه معنی و اعطاء
 میزد که و اعطاء شده مو خط میکند اگر سر و دار و اهل و ست بگوست بر جان حضرت
 صادق فرموده زن فرزند و زینت و جمال مال خادم شاه مرخان هر چند بزرگ
 بیند قوی تر بود و دلیل بر بزرگی و نیت باشد و مرغابی مال و بزرگی و ریاست و حکومت

و ریاست و حکومت باشد و عزت و ارادین پاک و تقوا و صبح و نظام کار و پادشاه
 و بزرگواری و خیر و منفعت و زن است مراحم نهادن بر اندام اگر بدید که از آن تقایافت
 خوبه الا بد باشد مگر کان و بیع دوست موافق و مال دوزی و حسرتی و فرزند بود و پدر
 که در شرکان بنشیند با نهان و ایل کنند مسجد با و شاه و قاضی و عالم و رئیس و
 امام و خطیب و مؤذن و قیم مسجد و اینی و خیر و برکت و زنج است و نیکوئی باشد و صبح
 کردن نیکو باشد مسکه خوردن مال حلال و گواهی دادن بر راستی و علم و دانش و معیشت
 نیکو باشد و مال حرام است و دستی از شراب مال بزرگواری بود و مسواک
 کردن از بلاها این شدن است مسلمان شدن مال حرام خرب کند مسکه
 مردی بزرگوار که میان مردم دوستی نکند و نصرت و مکروه باشد مشرق علامت
 عالم و برآیدن آفتاب وانی حاجت بود و مشرک دیدن شدن بد است و مشرک
 کار باطل است مشرک مرد عالم و دوست و کینه و کلام خوش باشد مشرک
 است سفر و مال خواسته بود مطرب دیدن و دیگران با آموختن مال حسرت است
 معتبر مردی است تا ند قاضی و دعا و اعطای معجون اگر بسند خود و دشایافت جو
 و الا بد باشد معده مال حرام و صناعت کلام خوش و فرزند و زندگانی
 کار کردن بود مسلم شدن پادشاهی و بزرگی و ناموری و فرمانروائی است
 مغیر مال نهادن و خیر و عقل بود مقصد کس کار و مالی منفعت و معیشت است
 بهشتی زن و زراشو و خادم و منفعت باشد کس مردم غله و دود
 باشد و کس عمل مرد و فراخ روزی باشد معروف مردی معروف بود و سپردن
 بخت و دولت باشد و دیدن جوان مکر و حیل است ملخ اگر زنده بود سب
 و اگر بخت بود درم و دیار باشد مناره فردی بزرگوار و پادشاه و امام بود
 ملیر پادشاه و قاضی و خطیب و ضربه بینده و مال بود چشم مردی
 دروغ گو باشد منقا بخت باشد مننی فرزند و مال زیاد بود و رفتن او نقصان
 آنها بود خمد راحت و انسانی و عیش و غوغا و آزارمگاه و مرقت و آ

وزن دکنیزک باشد مهر بر کینه زدن و نامه مهر کردن بر همه نام عمل بالا گرفتار کردن
 و این مال نیست که کار دانی بود مهره زنج خادم و کنیزک و مال ادب و فرمای
 و فرزند و غلام خورد بود و هر چه را کند کی اهل بیت است خورد مردم در آن شهر
 عاقل و خوش طبع و فرزند صالح و مال معیشت بسیار بود و موز تو انگری و در
 باشد موزه زن کنیزک و خادم و وقت عیش و طفر بر دشمن و منفعت
 خوش زنی معتمد بظا هر نیک و در باطن بد بود و موسم اگر سفید باشد نیک
 بود و الا نیکو نباشد عمومی کردن حج کردن سفر نمودن غارت جاه و آ
 باشد مومبائی نیک نباشد حی چخته مال حرام است همیشه امام و طبع
 و رئیس مال فرزندان بود و موز مال و نفع و نعمت باشد میوه در وقت
 خوردن اگر سازگار بود خوب و الا نیکو نباشد حرف التوانا حق توانا
 وقت و مقدار مردم و دلاوری فرزندان و منفعت بنده و برادر زاده است
 ناز و دوست فرزندان و مزاجت و مهارت و نفع بود با طلق کلام خوش
 و مال حلال معیشت بود ناف مرد منافق و دروغ زن و زن خوب مادر
 و پدر و کنیزک و مال روزی بود ناقوس زدن دروغ گفتن منافق شدن
 و هر دو ای اهل کفر در دل دشمن نام حضرت صادق فرماید
 که نام نیکو یا کنیت شنیدن این خبر و برکت نفع باشد نامه پدید نامه
 جزئی بر او پیشیده شود نمان عیش و خوشی مال حلال و ولایت و شرف
 جنگ خصومت بود نمان است جاه و منزلت مال و نعمت و شرف و بزرگی
 و معیشت زیادتی دین بود با و دان رئیس شهر و همی و خیر اندک است
 ریختن آینه و دان جنگ و خصومت باشد نان خواه اندوه بود دای زدن
 اندوه و مصیبت و جنگ و خصومت نمان کلام خوش بوسه دادن و
 و فرزند و مال روزی حلال بود تابش گفتن از دست اگر مردی صالح بود
 نیک و الا بد است شبید مال حرام بود بخود غم و اندوه بود

اگر بسند که متفاد او شد بزرگی باید همان مقدار نخا پس زبان مال و تنگی معاشر بود
 نزد کلام باطل است نزد بان مرد صالح پارسا و ظفر بر دشمن مرد قاسم میزند
 و زندگانی بود نرس حیرت پوشیدن کار و بدعت و کراهی بود نرس
 اگر درخت میزد فرزند و الا اندوه باشد لغت غم و اندوه است نعل مال
 بود اگر بسند نعل بجوان میزند مال او را بر همت مانند نعلین سفید فرزند و کتیک
 باشد فقط زن با کار و مردم عوان غیا ز مال حرام باشد نقرین بر ظالم نقرین کردن
 ظفر بود و بر مظلوم نقرین کردن بد باشد نقاد نقادی مردم دانا و حکیم و غرور مذمت
 نکلین فرزند مال و ولایت غش و خادم و بزرگی و شادی و عزت و ظفر بافتن
 باشد نماز کردن ایمنی و شادی و عزت و ظفر بود نمد مال لال باشد نکات
 نقد و آب اندوه و خواسته و خادم و مال بسیار و کتیک بود نهنک دزد
 بی شرم بود نوحه کرمی اندوه و مصیبت باشد نشاء در غم و اندوه بود نسیره زن
 فوت و سفرد فرزند و ایمنی و توانائی و ریاست و ولایت بقدر نسیره بود نسیله فرزند
 زن کتیک باشد نیک با همش کردن نیکو است صرف الواو و زرخ
 مردی زاهد باشد و زیر نیکو عزت و نیکم غم داند و بد و خصوصاً خان
 بسیار نیک بود و کلیل دیدن شدن مردی منصف است و برائی هر بنائی را نادل
 از آن کنند صرف الهام و نون شرکت بود و بد و خبر خوش شنود
 بزرگی باید و در دشمن ظفر باید و در آن کار و نانا شود و بدیه فرستادن اگر جنس خوب
 باشد خوب اگر بد است هر چه خوردن خیر و نفع بود هزار درستان فرزند و نون
 خوش و از و کتیک و غلام و قاری و حکیم و متکلم و عالم باشد و طلیله مطلق ارد
 در پنج بیماری بود هما پادشاه و رئیس دولت و بزرگوار و اقبال و عزت
 و بزرگی و پادشاه باشد هموا بزرگی و شهادت و تدبیر است و ایمنی و مصیبت
 تنگی باشد هموم نهد بد و نفی و عا شدن بود بهر هم خشک مردم مناقی بخوی
 و خصومت باشد صرف لام الف لا حول الاقوت بسیار خوب و نیکو بود

لا خور و غم داند و مصیبت باشد لا دون دیدن خریدن و داشتن خرد نام بگوید
 لا آخرین را لا و دیدن دانه و غم بود لا که میان باشد لا نه از مرغ تا و بیل کنند
 لا که نام مرغ است حرف الیا یا ره یعنی دست بند از هر چه باشد از آن بایل کنند
 یا سحرین بوقت فرزند بود و اگر زود بموقع بود بیماری و اندوه باشد یا فاشن چیز نیکو
 بود یا قوت مال و خرمی و علم و پسر و مرد نیک محضر و زن بکره و جوان پاک است
 ریح روزی شراخ و زندگانی و مال و نعمت داند و فقط و عشرت و ششم ششم است
 یوز مطلق خوب باشد یل یعنی مبارز بسیار نیکو است و صلی الله علی محمد و آله
 مقال در بیان تمسیر و تاویل سیر و رویای اهل سلوک علی سبیل
 الاجمال بر ضمیر صفات تمسیر اهل طریق محقق و مستور نخواهد بود که صفایان صافی طایفه
 فرموده اند که چون طالب صادق بتوفیق برزدی و در نمودنی فایده سرمدی صحبت سبب کمال
 در یابد باید که از مقتضیات طبیعت حیوانی و مشتهیات نفسانی روی گرداند و به حکم
 این شریفه ان الذین یبذلون کمالهم لیسألوا الله دست خصام دردن
 آن معترب که زند و بموجب آن که لولوا الی الله لولوا لقصصا از صانع عالمی
 و مناجای مذکور و از قول و قوت خود بمقتضای مولود قبل ان تمولوا لیسرون
 اید و کمالیت بین باری الخصال خود را بصاحب لایب سپارند تا آنکه پیش
 کامل طالب صادق را سلوک مشغول دارد و از ضعیف کسب و ریای با وج کبریا و از مکان
 ناسوت بمقام لاهوت رسانند و این طسیرین تربیت بحکم اکثریت بنان باشد که نفس
 طالب بلند را بعد از طسیر ثوب و بدن از غیویش مصیبت تاب نوبه و انابه پاک گرداند و
 اینجا در عالم مثال از برکت طاعت و عبادت ظاهر و مستحیسان و اگر فانیان با
 و عمارات میگویند و سبزه زار و اشجار و اثمار و فواکه بسیار و حیوانات خدائی دیده
 شود اگر خانه معمور بسیند خانه وجود سالک باشد که بسبب تقبیل طعام و ترک افکار
 و امثال و افلاطاف ساده و فضیلت زاید مندرج گشته خانه وجود سالک معمور و آباد
 شود و اگر سبزه زار و بنید زمین وجود سالک است که بواسطه عبادت و طهارت

و ذکر مروج و مصطفی گشته و اگر هوا پیذ که معتدل است صحت بدن و اعتدال مزاج سالک
 باشد. گندم و جو و برنج و نخود و ارزن و جاورس و ذرت و غیره را صورتی که اریان و مذاب
 و فراغ و سنن و آداب و شریعت و طریقت باشد تشخیص هر یک از این جنوبات بسیار
 حال هر سالک در هر وقت معتبر بطن خواهد فرمود و چون هر کدام بر هر صفت منحصر نبود
 تفصیل لازم نیست و چنانچه مژده علوم ظاهره باشد فی بعض الاوقات با دامن
 مژده علوم باطنیه باشد پس مژده علوم دقیقه ریاضی و موسیقی بود و عجب
 مژده نماز باشد غالباً و دو شتاب تلاوت آن طاعت است سرکه مشقت آن
 طاعت بود شراب مستی محبت و شور عشق باشد ضریره مژده کلمه توحید
 و معرفت است خیار فرجی است که بواسطه پسندیدن الی از احوال خود در ظاهر
 آید باقی بقول همه صورته خود پسندیدنت هستند و آنه مژده ذکر است که با
 افتاده کی گفته باشد یا تکبیر حرارتی باشد یا غلبه رطوبتی و العیسی میخیزد کجا بلیق
 بحال السالك سبب و امر و دوی و امار و انجس و الوکی زرد و
 شفتا کو و لوت اگر چه مختصر نیست هر یک بر صفتی و محبت موسم طبایع
 متناسبه متمثل میگردد علی الاجمال مژده تسبیح و تهلیل و تکبیر و اوراد و ادعیه
 و تلاوت کلام الله و سایر عبادات است را یا حالین از بار روح و عبادت
 اذکار و عباداتی است که فی کمال و ملالت و کلال است از سر نشاط و میل تمام
 بدان قیام و اقدام نماید عطر و شمایم نسیمی است که از مقام محبت بدماغ
 جان مشتاقان لغا رساند و چون در این مرتبه ذکر قائلی زبانی بخواند صفای تمام
 حاصل گردد و نور می پدید آید و بر رنک سبز نماید بحجت آنکه این نور است از نتیجه
 اعمال ظاهر است و ظاهر جسد در می یابد و در عالم عناصر و طبایع رنک سبز
 اعم الوان است چون اوراق اشجار و سایر نباتات این رنک دارند
 بموجب سنن بصری یا تشاهی الافاق و حی النفس هم مناسب است و
 مطابق بودن افاق و نفس از جمله لوازم است دیگر آنکه رنک سبز تعلق بعبادت

و فلک قمر از همه افلاک ادنی است بنا بر ایند و مقدمه اش می رسد و می رسد که
 که نور سبز مرقه طاعت جو ارج و انحصار است و این طور اولت از اطوار سبعة این
 طایفه دویم ترکیه نفس است از اخلاق ذمیمه شیطانی و سبع و بیسی نفس خلیت
 تا بصفت شیطانی گرفتار باشد اما راه است هرگاه که از صفات سبعی مبرا گردد
 و آینه گردد و نفس ملهمه و فنی که از صفات بیسی مبرا شود و مطمئن گردد و نور گیرد که علامه
 اطمینان و ترکیه نفس است در انحال در مثال بطور اید هرگاه که در افان نفس بعد
 از رنگ سبز اقرب الوان رنگت کبود است چون در عالم ظاهر اول کلی که
 بعد دیدن سبزه بدید و بشکفد کبود است و از سطح زمین بسیار مرتفع میشود
 و از سبزه صفی و از باقی الوان ادنی است بنا بر نظم طبیعی هر آینه که در عالم ظاهر است
 در عالم باطن مقتضای الظاهر عنوان الباطن در ایوقت همان رنگ بطور
 میتواند بداند یا میرشد سالکان اعادک الله من الشیطان که در مقام
 نفس قبل از ترکیه بیسی برعکس خواهد که نار خود را بصفت نور نماید اما نتواند آن
 جهنمی خود را از کدورات پاک ساختن و از جهه فوقانی نمودن بر آنکه کدورت
 عین شیطست است و افلاک چیزی از نفس خود محال است و همه فوق محل
 فیض آن انوار متعالیه است و کدورت سفلیت با صفاء عالیه مانع از اجتماع
 و در قرآن مجید از قول شیطان عید خبر میدهد که لَیْلَیْنِ یَنْصَحَمِ مِیْنِ بَیْنِ یَا یَا یَا
 وَ مِیْنِ خَافِصِیْمِ وَ عَنِّیْ مَا یَنْصَحُ عَنْ شَمَائِلِیْمِ از این سخن معلوم میشود که
 از جهه فوق مدخل ندارد و اما از جهات دیگر میاید گاه بصفت نور مکرر و گاه
 بصورت دیگر مانند انسان و غیره و لیکن وقتی که بصورت انسانی نماید بصورت
 انسانی تواند نمود و بصورت حسنه نتواند نماید هر چند مکرر و بیسی همه عینا خود را
 خوب تواند نمود چشم را نمیتواند خوب نماید با آنهمی نماید و یا عود نماید از زرق و یا
 علی لیل حال چشم و حال و شیطان بعیب نتواند بود باقی صفات انسانی
 که در طور شیطان نفس اماره رومی نماید چنان باشند متمثل بصورت انسانی

بنایت گرفته نظر با صورت سهمناک ثعبانی یا با صورت خشرات همگه سمادی یا آسمانی
 خراب کننده دغانی یا جاجایی هولناک موت کدیر و حشت ظلمانی در این حالت اگر
 غول بیند صفت کذب افزا باشد و اگر مار بیند صفت یا باشد یا صفت
 شهوت هرامی بنای شینغ یا شینغ مرانی بود و اگر اردک بیند صفت ناموس نباشد
 یا شخصی که ناموس بیند آشته باشد و ناموس نیامی جوید و اگر گلش بیند صفت
 سمعه باشد و اگر جمل بیند شخصی است بنیالوده و از مردم اراذل باشد و اگر کرگرم
 بیند صفت بخل باشد یا بخیل و اگر زنبور بیند صفت حسد باشد و اگر دلمک
 عتده بیند صفت بخل مغرط بود و اگر آتش بیند که جامه را میسوزاند صفت ظلم است
 و اگر بیند که جامه میسوزد صفت فسق باشد و اگر بیند که تن ویرا میسوزاند ظلم
 بوسی میرسد صفت کفر باشد و اگر خانه تاریک بیند صفت کدورت باطن است
 از لقمه هرام و اگر خانه ملوث بیند صفت محبت نباشد و اگر خانه بروحست
 بیند و هولناک صفت فساد عقاید باشد بدان **وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى** که فرق میان
 صفت شیطانی نفس آماره و صفت سبع نفس لوآمه آنست که آماره شر است
 و فرما یند یعنی ضال و مضل است و لوآمه خود شر است لی فرما یند شر نیست
 یعنی ضال است و مضل نیست در حالتی که لوآمه تبدیل شود آماره شود که هر دو نماید
 بنایت درشتی ایست بی سبزه و انواع سباع در این حال دیده شود اگر
 ملنگ بیند واقعه نفسی باشد صفت کبر است اگر آفاقی باشد شخصی متکبر و
 اگر بوزنی بیند در نفس صفت غیظ است یا حین اتور و در آفاق خیالی که خود را
 شجاع نماید و لاف زند و اگر خرگوش بیند صفت هرات باشد در فتنه فحش
 و معاصی کبره یا شخصی ناپاک بی پاک در ملاهی و مناهی اگر خوک بیند صفت
 ریا و بغیرتی یا ارتداد باشد یا شخصی که موصوفان به صفات باشد بود و اگر حمزه و نه
 بیند صفت تقلید شخصی باشد در حرکات و سکنات نه در طاعات و عبادات
 اگر روباه بیند صفت مکر یا شخص متکار بود و اگر خرگوش بیند صفت جلدیه اثر

حیال است و اگر شغال و بید مجراج باشد یا شبنم یا صفت یا سرفت یا خیس زدوی یا بوی
 یا شبنم و اگر گفتار بید صفت یا شبنم یا بیدانی یا افراط غرور یا صفاتی متعارفه یا شفا
 یا شبنم که بدانها موصوف باشد بود و اگر کرکست بید صفت طبع یا قطع طریق یا طامی
 باشد و اگر مکات بید صفت غضب باشد یا شهوت حرام یا ظالمی غضبانی یا فاسخی
 شهوانی یا طالب متاع فانی یا ماکت ساده صفت شهوت باشد یا فاسق یا فاسقه و اگر
 موش بید صفت حرص باشد در جمیع امور یا حرص باشد و اگر گریه بید صفت
 حد باشد یا خود و اگر تمهل بید صفت غم باشد و اگر برخواست بید صفت اطمینان
 و اگر بق بید صفت غمیه باشد و اگر ذباب بید صفت شکوه باشد و اگر عنکبوت
 بید صفت همن بود و اگر لاک پشت بید صفت اهام بود و در اصولی و اگر
 خاگشت بید صفت فرار و اختفاء است از مضرت و اگر شیر بید صفت عجب
 باشد یا ظلمت و غضب و محبی و احیاناً صفت شجاعت یا ظفر یا کبریا شجاعی و مطهری یا
 کبریا شانی باشد یا قی سباع و حشرات همه صور مختلفه متمشده اخلاق نیمه و صفات
 خبیثه از صفات نیمه افراطی بصور سباع و حشرات و حشرات زهرناک متمثل
 شوند و صفات خبیثه تقریبی بصور سباع و حشرات نیز متمثل شود و در حالتی که در
 تبدیل با بد و طهر شود جایگاهی نماید که از کوه نرم تر و آرام تر باشد و دره و انواع
 بهائم در این مرتبه دیده می شود اگر ضرر بید صفت شهوت نکاح یا کالت یا حماقت
 یا کینه یا بیضغات باشد بود و اگر کا و بید صفت شهوة طعام و اگر مریکا و بسند
 طعام بسیار خورد باشد و اگر گوستاله بید صفت اشتها یا فکر طعامی که هنوز خوا
 خورد و اگر کا و بید صفت محبت بود و اگر قریه بید کثرت معاش باشد و اگر
 کا و بسیار بید صفت عام یا الطعمه متکونه که در خاطر گذرانیده باشد و اگر تجریر
 بید صفت وحشت باشد از اوصاف کمال اجتناب از آزار باسان یا کسی بدین
 صفت و اگر شاخ بزرگ یا شاخ بسیار داشته باشد صفت نخوت و زیاده سر
 باشد و اگر بزرگ بید صفت اتفاق یا جرئت یا کسب بید صفت باقی بهائم و موش

صور متمثلة صفاتی باشد مثلاً به و متغارب این صفات مذکوره در حالتی که طعمه تبدیل
 باید و مطمئن شود زمینهای نرم و هموار که قابل زراعت و عمارت باشد و بر طبق مؤلف
 قتل آن مؤمنان و فوات یافتن غسل و کفن و نماز و تدفین در اینحال بوقوع پیوندد
 و بموجب این حالت فساد قامت قیامت بسبب اختیاری از صفات
 شیطانی و سبع و بهیمن قیامت صغری که یکی از قیامت انفسی است قائم شود و در بدو
 این تبدیل بعضی بهایم که در خاصیت انسان نزدیکتر ندیده شود مانند استر
 و غیره اگر اسب بنید صفت طاعت نماز باشد نماز فرض است و اگر اسب است
 و سنت است و نافله را خری که بر او سوار شوند و گاهی را سپاهیان و اهل صلاح
 و گاهی معتمدان و اهل صلاح بصورت اسب نماید و گاهی دولت مراد یافتن است
 و اگر قیل بنید صفت طاقت و تحمل باشد و اگر استر بنید اسلام باشد و اگر
 چهار زو بار و اگر بنید قوت اسلام و اگر در قطار باشد صفت سنت و جماعت
 باشد و اگر مست باشد صفت عشق باشد یا صفت شوق یا تشکر یا وجود و جدا
 یا عاشقی و مشتاقی و نگرانی باشد و اگر کوسه بنید اسلام یا شخص مؤمن است
 و اگر تخمیر بنید که رام شده صفت طاعت و فریدارادت باشد یا شخص
 مجذوب که سالک شده باشد اما بطیور اگر چه مختصر بر یک طور از اطوار دل یا
 یک منزل از منازل نیست چون طور هم است هم عالی و دنی و جمیع مقامات
 داخل دارد و لیکن در این محل مناسب سایر جنس جوان نوشته شد مرغ
 خامگی صرف همت است بشهوات و فکر نکاح و عصفور صرف همت است
 بنا که اقارب دانی و فکر تقویت شهوت بود کبوتر صرف همت
 بنا که افغانی و ارسال رسل باشد کلاغ صرف همت است با مورد حسد
 دنیا عکس صرف همت است با تردد خاطر در امور دنیا کرکس صرف
 همت بهال و جاه بود بطخ صرف همت است بغسل عابد و وضو قار
 صرف همت است بغسل تن باقی مرغان آبی صرف همت است بطهارة

نفس از ملاهی با طهارت دل از مناهجی و فکر اشعار و مساملی که بطهارت و حدت
 از لوث کثرت فتن و اشتباهات ماهی شربت که بتوحید و معرفت آمیخته شده اند
 خفاش صرف همت است بتقلیدات قشریه و فکر اعتقادات رستمیه و استبعاد
 از حقایق و اهل تحقیق بوم صرف همت است بدنیاء و استبعاد از اولیاء و عقیق
 فکر فزائی و هلاکت کبک صرف همت در امور دنیا و معاش و فکر طلال خوردن تیر
 صرف همت است بحیل و معاش هر یک صرف همت است با رسال و صل و رساله
 و قرب جتن با سلطانین ظاهر یا باطن اصلاح ذات البین کار صرف همت است
 بصفاات تقییم و تعلیم علوم و معارف طوطی صرف همت است بتقریر معارف
 و تبلیغ و تعلیم علوم و طریقت و حقیقت کلنگ صرف همت است بکسب تجارت
 طلال و ضیافت اطعام طعام گوشت صرف همت است بذکر و سحر و اثر و اصغوه
 صرف همت است با مورثا و فائقه الطافه لککات صرف همت است بتحصیل مال دنیا
 قلیبواج صرف همت است با مورد نیاز و طرام تذرو صرف همت است بحال طلال است خطاب
 صرف همت است با بقا ربیده و حج نعمانیه صرف همت است بحفاظت خود از خصماء و
 تدبیرات خلیف ابوتیمار صرف همت است بتقلید و استنباء و از توحید بلبل صرف
 همت است بدین و سماع و موسیق فاخته صرف همت است بطاعت و تصفیة و ذکر
 دل موسیجه صرف همت است بطاعت و موافقت و موافقت بر ذکر و عبادت دل
 قمری صرف همت است با ذکر و اطراد دل و صفای خاطر باز صرف همت است با
 عالیه روحانی و دعوت قبالان شایان صرف همت است با مورد طریقت و ارشاد
 سالکان صریح صرف همت است با مورد شریعت و تعلیم و تعلیم آن باشد صرف همت است
 خایت اسلام عقاب صرف همت است با مورد ملکی و آل صرف همت است
 ریاست و سرداری قومی بهمای صرف همت است بسلطنت صوری یا معنوی و غ
 وقاعت طلاس صرف همت است بریاضت یا طور خنی از اطراد دل یا مراتب
 جبروت سیمرخ صرف همت است بتخلیات انی و فانی فی الله و رسیدن

بمعالم لاهوت مقام قرب و زبان ارغان سیمخ حضرت رب الارباب است و پس علی
 هذا سایر الطیور و در این مرتبه نفس مطمئنه از نباتات و حیوانات معدنیات بعضی دیده
 شود مانند شلغم و کلم و چند رو سیر و پیاز و غیره یعنی نباتاتیکه بیخ آن از غذیه باشد
 اگر آن را مطبوخ نمیدهند نبات نفس مطمئنه بود و اگر خام بیند نبات بر نفوس مثلاً
 اگر نبات جمله زهر دار بیدار شود لا کان او فروغاً صورت اقوال و افعالی باشد که
 از او ظاهر شود و سبب هلاک نمونی گردد و این نوع نبات صور متمثله صفات نفس
 آثاره باشد اگر ترب بیند صفت استخفاف و امانت باشد و نفس لو آینه منبث
 شود و اگر سیر و پیاز خام بیند صفت جنب گفتن غیب و فحش و شتم بود و از لو آینه
 منبث شود و اگر سیر و پیاز مطبوخ بیند صفت انی از مکر و منع کردن باشد از
 اقوال قبیحه و اگر کلم خام بیند صفت مداومت و مسامحت باشد و اگر مطبوخ بود
 صفت نصیحت و شفقت باشد و اگر شلغم خام بیند صفت زبونی بود و اگر مطبوخ
 صفت تواضع باشد و اگر گرز بیند خام صفت عناد یا صورت جویب باشد
 و مطبوخ از عان و ملاطفت باشد یا قوت پخت یا کرده و اگر چند خام بیند
 صفت برودت کلام باشد و اگر مطبوخ بود صفت ملائمت کلام باشد و هر چهار قوت
 خامی از صفات نفس ملهمه باشد و مطبوخ از صفات نفس مطمئنه بود و جسم در این
 مرتبه نفس مطمئنه بعضی از معدنیات بیند مانند اگر اکرام خام بیند صفت خفا و
 باشد و اگر سوخته بیند صفت مواظبت مداومت و کربا شد که خام صفت بیجا
 و تعطیل بود و محشه و گوشت و ساجده صفت نشی خواطر و اسیات قدم و کمر
 نفس و صفای باطن باشد از اج صفت خد و حسد و بعضی بایشد نکات منبث
 ادب تربیت و تواضع و خضوع و خضوع و مروت رقی باشد لفظ صفت عشق
 مجازی بود نفس صفت استعداد سلوک باشد تقیه مس تر کبه نفس است
 از کدورات رسوم و عادات مهرب صفت کسالت و مسامحت اما منتهی
 قبول صحبت باشد قلبی صفت مداومت و تعلق باشد اما مسفی صفت قابلیت

و تربیت باشد کبریا متن صفه غلوت و عزت باشد تا روح کبریت صفت تصفیه دل است تو قیام
 صحت و جسد و اسطرلاب از پنج صفت سحر و قیام لیل تا روح و هی صفت تخلیه سر باشد
 نوشتار در صفت جوع و اصلاح ذات البین و طاعت باشد تا روح و تجلیه روح و تجرید است
 اکسیر صفه مرشدیت و معرفت قابلیت هر طالبی است کیمیا کیمی تربیت سالکان
 تبدیل اخلاق و میمه کسبه باشد بدان عزت که الله یحقا بقیه الاشیاء که ترقی نفس و
 سالکان و روزگان بطریق تزلزلت یعنی نفس تازه که در سحر بدن دارد و صفه سلطان
 صفت نارت و غالب چون از ناری تزلزل نماید لو آینه شود هوا نشت بر او غالب شود و
 چون از او تزلزل نماید طعمه شود و مانند بر او غالب و چون از انهم تزلزل نماید مطمئن شود و بر
 بر او غالب شود و کلین باید و صاحب قار و تواضع و خضوع و خشوع موصوف گردد
 و چون صفات شیطانی و سبع و بهیمی صفات انسانی بتدل گردد از اشخاص مؤمن
 برهیزگار مگو کار و خیر و صلاح و طهارت و عبادت و تقوی شود بدان ظرکت الله
 که چون نفس از اخلاق و میمه مزی کشته قابل خطاب یا ایتنها النفس الطمئنة
 شود و با مراد جی الی ربک و ارضیه مرضیه مقرر شود بدین که مرتی او است
 باز گردد و با اخلاق حمیده مجلی گشته در ملک قوای روحانی به حکم فاذ خلج فی حجاب
 داخل شود و در این حال که از صفات خود فانی و صفات دل باقی شد او را دل
 داند و نفس بخواند و چون از ملکوت ارضی ملکوت سماوی ترقی نمود ابواب
 سموت با و گشوده بموجب فاذ خلج حتی از اهل جهان گردد و سعادت نجات
 واقعی انسان را برین پنج مقرر میشود اما آنکه طایفه منجیه و اعطایان بدان عوالم
 اسلام را بر زبان مقرر کرده اند که با وجود اخلاق و میمه بهشت توان رسید گذر
 و فزای محض است نظم پنج بزم روز و شب عمر دراز تا بصدر ناری درمی
 گردند باز تو بدین بودی بدین در چون رسی بر خنجران پایه بر سر چون که طور
 سیم تصفیه قلب است با اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده یعنی حکمت و عدالت
 و عفت و شجاعت و گرم وجود و غیره چون دل بدین صفات موصوف گردد و بصف

لا اله الا الله زکات که درت بخوانی و علایق را از آئینه دل زدوده انواع روح و صفات
 نور و صفای روحی نماید و افلاک حمیده جلی و اوصاف پسندیده اصلی در صور معدنیات
 شریفه و جوهر نفیسه پدید آید مثلاً اگر فقره بنید صفت صدق باشد و زله اخلاص و
 در و مروارید حقان توحید باشد لعل حکمت محبت حقیقی مسجاده حکمت الهی محبت آثار
 بلور حکمت طبیعی و شاعری و صفت زهر و عفت لا جور و ورع و تقوی فیروزه
 طلعت عبادت یا قوت عدالت عقیق شجاعت کهر با ریاضت آلمن
 و قولاد قوای باطن متعنا طیس محبت مناسب الماس و اس و فراست امنا
 نظر و غیره ز جاجه رقت قلب اقباس نور تجلی و شکر ملنا وقت فهم و صفای
 ذهن فاو زهر نوبه و انابه و همه فصاحت و بلاغت معرفت و نصیحت و کرامت صبر
 و قار و رسوخ باطن یشب قوت حوصله و طافت ریاضت حین معرفت
 یعنی مشرب حقان عیانی سنباده استقامت منک سمر مرع مجاهده باشد
 مر قششا و معینا شیدت قدم در خدمت طاعه حجر الهمود اختیار و قبول ذلک حجر
 الحمت غموز ترک یا حجر کجشی سحر و ترک لذات حجر الدیم جوع و ترک شهوات
 حجر الذئب ترک طمع و قطع افلق حجر القمر قوت ذکر دل سنگ یرقان مخالفت هوا
 و نفس سنگ عجباب ترک طول امل و ذکر مودت حجر الیسن قوت ذکر رضی
 حجر الغار جد سحر و ریاضت حجر الشبور معرفت لفظی و تصوف علمی طلق علم طب و
 علم حکمت طبیعی مردار سنگ قناعت ترک تنعم سیماب حیا و اخای
 تضایل و ترک شهرت بدان و فحاک الله للیمین که صرا فلان بر معدنیات و صبر
 معدنیات لازم نیست برسیل اکثریت چنین نماید شاید که لعل و یا قوت و عقیق دل باشد
 و کهر با سمر و زجاجه متقویه اطوار دل و فقره مسکوک رواج و شهرت زرد قار و عزت
 و تکلیف و الباقی علی هذا القیاس و هم در طور دل در او امل و شینها نماید در لباس
 محوسات سفلی ناری یا نند صراخ و شمع و قذیل و فانوس مشعل و آتشهای غیب
 پراکنده صافی زک و درت و دود و آن آتش جوع باشد و آتش ذکر و شوق و عشق

و دید غیر اما شمع از نور شربت باشد و چراغ از نور طریقت باشد و با در لباس
 محرمات نوری مانند شب ثواب ماه و کواکب چون صفا زیاده شود و نور دل برکت
 سرخ در غایت صفای لباس شمس و چراغی و کواکبی و آن نور بحسب قابلیت استعداد
 سالک و قوت و ضعف مزاج و صحت و سقم سلک و دماغ و حضور و غیور و فقره سالک در
 قلت و کثرت صغیر و عظم متفاوت نماید و چون سالک اهل صفا و نور بینی باشد
 نور طاعات و عبادات از اخلاق و صفات مرضیه مشاهده نماید نور و وضو و نور ذکر
 و نور نماز و نور روزه و نور حج و نور زکوة و نور تلاوت قرآن و نور تسبیح و نور تحمید
 و نور تمجید و نور تکبیر و نور سایر عبادات نور دهد و نور توکل و نور قناعت
 و نور صبر و نور رضا و نور شوق و ذوق و نور عشق و محبت نور سایر صفات
 و اخلاق روحانی بر نوری بگشاید و خصوصیتی ممتاز از نور دیگر خواهد شد
 در بیان آداب معتبر و پندیده خواب و وضع خواب و سوال بدانکه چون
 پندیده خواب بنزد معتبر رود و تخت سلام کند و با آداب مرتع بنشیند و حضرت علی
 عز و علی یاد و بر سینه و اهل بیت ظاهرین آورد و در وضو است بفرستد و از حق عز
 اسم استعانت بطلید و خواب خود را آچنانکه دیده است بی کم و زیاد بگوید و گویند
 که از شب دیده بگوید و راست بگوید در خبر است از رسول خدا که هر که راست
 باشد خواب او هم راست و صحیح راست و به تعبیر نزدیک است و آداب معتبر
 آن است که صابر و با عزم و عقل و تمیز و فهم و عیلم باشد و طریقه این صفات را
 از دست ندهد و سخن سائل را تمامی بشنود و آنکه نام او و مادر او را ببرد
 که سلطان زاده است یا رعیت عالم است یا جاهل مستوره است یا متنگه
 آزاد است یا بنده مرد است یا زن روز خواب دیده است یا شب زامانکه
 خسته غمناک بوده یا شادمان است بوده یا بیوشیاء که بقاعده بر کام طالع
 و اکت و مطلع گردد و انگاه از از تقالی یا ربی استعانت طلب نماید و آن
 دعا را بخواند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَهُ خَيْرَ النَّاسِ وَ**

9885

[illegible]

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ